

NOVIČE

Glasiło Socialistične
zveze delovnega ljud-
stva občin
Kočevje in Ribnica

Izdaja CZP »Kočevski tisk« Kočevje.
Urejuje uredniški odbor. Odgovorni
urednik France Grivec. Uredništvo in
uprava: Kočevje, Ljubljanska 14/a. Te-
lefon uprave in uredništva 389. Letna
naročnina 800 din, polletna 400 din in
jo je treba plačati vnaprej. Za ino-
zemstvo 2000 din oziroma 3 ameriške
dolarje. Tekoči račun 600-27-1-265 pri
NB podružnica Kočevje

Leto VIII. - št. 21

KOČEVJE, 17. maja 1963

Cena 20 din

S pozdravi k maršalu Titu

Sprejem v Brodu na Kolpi

Preteklo nedeljo so začeli prihajati ljudje v Brod na Kolpi že sredi dopoldneva, čeprav je bil prihod zvezne štafete določen šele za 16,45 uro. Med prvimi, ki so prišli iz Kočevja na sprejem, je bila motorizirana kolona kolektiva INKOP, s katero se je že ob 10. uri dopoldne pripeljalo 50 članov kolektiva (s seboj so imeli tudi svojo godbo).

Ob 15.45 se je začela v Brodu na Kolpi slovesna prireditev — udeležilo se je je nad 2000 ljudi — na kateri so nastopili z deklamacijami in petjem učenci osemletke iz Vasi-Fare in Broda na Kolpi. Ob 16.45 je pritekla od Delnice zvezna štafeta, nato pa še dve lokalni. Na krajši slovesnosti pred prehodom štafete iz hrvaškega na slovensko ozemlje sta spregovorila predsednika SZDL občin Delnice in Kočevje tovariša Maks Štimac in Janez Merhar. Po slovesnosti je štafeta nadaljevala pot proti Kočevju.

Vse od Broda na Kolpi do Kočevja so ob cesti kljub slabemu vremenu pričakovale štafeto manjše in večje skupine ljudi z zastavami, cvetjem in zastavicami. V koloni, ki je vozila za štafeto,

Mitja Stupan, sprejetna v Kočevju zvezno štafeto palico, ki mu jo predaja mladinka Danica Zorec

je vozilo 57 avtomobilov in več motornih koles. Pri Stalcerjih se je zvezni štafeti priključila še lokalna iz Kočevske Reke.

REPUBLIŠKA ŠTAFETA
Z BAZE 20
Ob štirih popoldne je krenila z baze 20 v Partizanskem Rogu re-

udaril, da je imel tovariš Tito v mladino vedno zaupanje — tako v NOB, v dobi izgradnje in tudi danes — mladina pa bo to zaupa-

nje še nadalje opravičevala. Za tovarišem Stupanom je spregovoril na svečanosti še Boris (Konec na 2. strani)

Zborovanje ob sprejemu štafete v Kočevju.
Govori Boris Mikoš, predsednik OLO Ljubljana in kandidat kočevske komune za kulturno prosvetni zbor republiške skupščine

publiška štafeta mladosti s pozdravi predsedniku Titu. Pred odhodom štafete je zbranim mladincem novomeške in kočevske občine spregovoril sekretar CK ZMS Tone Florjančič, pozdravno pismo z najboljšimi željami slovenske mladine tovarišu Titu za njegov 71. rojstni dan pa je prebrala dijakinja Pavlica Sevšek.

SLAVJE V KOČEVJU

V Kočevje so pritekale vse štafete (zvezna, republiška in lokalne) ob 19. uri. Pred spomenikom svobode je štafete palice prevzel Mitja Stupan, član CK ZMS. Štafeto palico zvezne štafete mu je predala Danica Zorec, sekretarka mladinskega aktiva Rudnik, štafeto palico republiške štafete mladinec Peter Kranjc, delavec pri Kovinarju, medobčinsko štafeto palico (občin Delnice, Cabar in Kočevje) dijak Anton Kvaternik in lokalno iz Kočevske Reke učenec šole Mirka Bračiča Tomislav Ličen.

Na slavnostnem zborovanju ob sprejemu štafete je najprej govoril član CK ZMS Mitja Stupan, ki je predvsem prikazal delo in vlogo mladine danes, ter poudaril, da je maršal Tito bil in bo svetel vzor naše mladine. Nadalje je po-

Razgovor o gospodarstvu

Na zadnji seji občinskega komiteja ZK Kočevje (9. maja), ki so se ga udeležili tudi sekretarji osnovnih organizacij, so obravnavali predvsem stanje gospodarstva v prvem četrtletju in izid zborov volivcev.

V prvem četrtletju so opazna v gospodarstvu nekatera odstopanja od letnega plana. V industriji bolehamo na slabi komercialni službi; blago težko plasiramo na trg, čeprav bi po drugi strani lahko prodali več dobrih izdelkov. Za izboljšanje je nujno uvesti nove tehnične postopke, odpraviti ozka grla, izpopolniti strojni park in preiti na specializirano proizvodnjo. Nujno je tudi čimbolj izkoristiti vse notranje rezerve in dvigniti proizvodnjo, toda ne na račun povečanja števila zaposlenih.

Dosežene niso bile tudi izvozne planske naloge in bo treba tudi tu resneje poprijeti. Ko so komunisti na seji govorili o tem, pretresali posamezne objektivne in subjektivne vzroke, ki so vplivali na to, so poudarili, da se morajo za izpolnjevanje plana resneje zavzeti predvsem osnovne organizacije v gospodarskih

organizacijah, za proizvodne naloge pa je treba tudi bolj angažirati sindikat. Osnovne organizacije naj tudi ponovno analizirajo sklepe občinske konference ZK in se dosledno ravnajo po njih.

Ko so govorili o izidu zborov volivcev, so ugotovili, da s tem akcija še ni zaključena, ampak so potrebne še temeljite priprave na volitve. V občini je bilo 96 zborov volivcev, od tega 48 v gospodarskih organizacijah in 48 na terenu. Udeležba na zborih je bila nekaj slabša na terenu (19,4 odstotke), medtem ko se je zborov v gospodarskih organizacijah udeležilo 48,7 odstotkov volivcev. Le v mestu je procent udeležbe 17,7 %.

Po doslej potrjenih kandidaturah je v 60 volilnih enotah 62 kandidatov za občinsko skupščino. Od tega je 11 žensk, štirje mladinci. Povprečna starost je od 34 do 35 let (prej 46). Sedem kandidatov ima fakultetno izobrazbo, 22 srednjo, ostali so kvalificirani ali visoko kvalificirani. Iz prosvete je pet kandidatov, iz zdravstva 3, politični delavci so trije, direktorjev je sedem.

S pozdravi k maršalu Titu

(Nadaljevanje s 1. strani)
Mikoš, predsednik okraja Ljubljana in kandidat kočevske komune za kulturno prosvetni zbor republiške skupščine. Govoril je predvsem o razvoju družbenega standarda in negospodarskih investicijah republike, okraja in kočevske komune v zadnjih nekaj letih, o pomenu nove ustave in delavskem samoupravljanju in družbenem upravljanju. Poudaril je, da se vedno več ljudi, predvsem mladine, šola in da moderna proizvodnja in široko razvito samoupravljanje zahtevata izobražene in razgledane ljudi.

Na slavlju so nastopili še rudniška godba, združen mladinski pevski zbor obeh kočevskih osnovnih šol in gimnazije, folklorna skupina šole Mirka Bračiča in recitatorji. Med slovesnostjo, ki je trajala nad eno uro, je prebrala dijakinja kočevske gimnazije Tatjana Bregant tudi

pozdravno pismo prebivalcev Kočevske predsedniku Titu.

Slavnostnega zborovanja se je razen predstavnikov okraja, republiškega in okrajnega komiteja ZMS ter predstavnikov občinskih organov in organizacij udeležilo kljub slabemu vremenu okoli 5000 prebivalcev Kočevja in okolice, ki so prišli pozdravit nosilce štafete z zastavami in transparenti.

NASLEDNJE JUTRO ZNOVA NA POT

Štafeta je nato prenočila v Kočevju. V ponedeljek pa je ob 7. uri zjutraj znova nadaljevala pot. Zvezno in republiško štafetno palico je izročil mladincem po krajšem govoru predsednik občinskega odbora SZDL Janez Merhar. Slovesnosti ob odhodu štafete se je udeležilo nad 1500 ljudi. Zvezna štafeta je krenila na pot proti Ribnici, republiška pa proti Črnomlju.

Štafete so prispele pred tribuno v Kočevju

VELIKI DAN

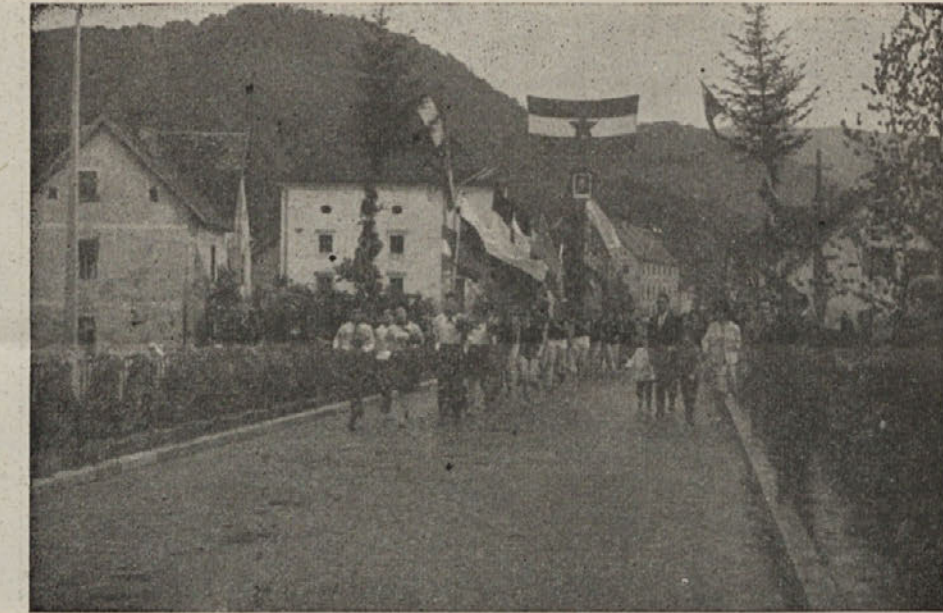
Nedelja v Banja loki. Pionirji se zbirajo s šopki cvetja, vsi na-

smejani, kljub slabemu vremenu. Veseli so, saj bodo čez nekaj trenutkov že ponesli tople pozdrave naših narodov ljubljenu Maršalu Titu. Nekaj najmlajših je videti posebno vznemirjenih, ko bodo prvič ponesli štafetno palico. Starši, ki jih spremljajo, jim še enkrat uredijo obleke, pionirske kapice in rute. Vsi nestrpno pričakujejo prihoda štafete. Štafeto, ki je prišla iz bratske Hrvatske, je pričakalo precej ljudi.

Štafeta je pri Brodu na Kolpi pritekla na slovensko ozemlje. Pred odhodom štafete iz Broda na Kolpi je bilo tu slavnostno zborovanje s kulturnim programom, na katerem je skupno nastopila hrvatska in slovenska mladina

Pogodbe za odkup

Na podlagi lanskoletnih slabih izkušenj pri odkupu krompirja je sklenila KZ v Ribnici že sedaj napraviti s proizvajalci pogodbe za prodajo krompirja. Tako bo za drugi omogočeno realno planiranje odkupa, pa tudi kmetom bo zagotovljena prodaja krompirja. Kmetje so tak način sami predlagali.

OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU — OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU

● **TEŽKI DNEVI ZAR** — Federacija med ZAR, Sirijo in Irakom, o kateri so voditelji podpisali deklaracijo 17. aprila, je postala v zadnjem tednu problematična. V Iraku se je po državnem udaru februarja zasedla na oblasti stranka BAAS in ni pustila drugim gibanjem, ki so bolj vneta za unijo, do besede in so jih voditelji BAAS potisnili v stran. Tako so imeli precejšen vpliv tudi na sosednjo Sirijo in so tam podprli svoje somišljenike. Tako je BAAS tudi v Siriji napravila nekakšen notranji udar in hoče biti odločilni čimtelj tudi v bodoči federaciji. Zato so iz vlade izstopili vsi unionistični ministri, ker pa unionisti v Siriji uživajo veliko podporo množic, je prišlo do hudih spopadov, zlasti v Alepu.

Nad najnovejšimi dogodki v Siriji in Iraku so v Kairu zelo zaskrbljeni. Kairo namreč ni po prevratu v obeh deželah silil k združitvi, pač pa je pobuda prišla iz Bagdada in Damaska; Kairo je bil vseskozi previden in je podpisal deklaracijo šele, ko je dobil zagotovilo, da bo še pred ljudskim referendumom 27. septembra prišlo v Iraku in Siriji

do združitve vseh političnih sil in gibanj, ki sprejemajo deklaracijo kot osnovo bodoče unije.

Zdi se, da imajo pri tem vmes prste tudi nekatere velesile, ki se boje, da bi bili njihovi interesi z novo federacijo na Bližnjem vzhodu ogroženi. Ti pa so ekonomskega, političnega in strateškega značaja! Ko so namreč izbruhnili nemiri v Jordaniji in so množice zahtevale priključitev k ZAR, so ZDA in Anglija proglasile stanje pripravljenosti za svoje oborožene sile v Sredozemlju in na Srednjem vzhodu. V Kairu izjavljajo, da pomeni akcija BAAS v Siriji neposredno zavračanje in kršitev sprejete deklaracije in da je novi položaj posledica že vnaprej pripravljenega udara. Vladi v Damasku in Bagdadu sta zaradi pritiska množic odstopili, mandat za sestavo nove vlade pa so poverili ljudem, ki jim množice zaupajo. V Kairu tudi menijo, da obstoje možnosti, da pride do baasistične unije Irak-Sirija.

V tem se je predsednik ZAR Naser odločil najprej obiskati Alžirijo, nato pa je prišel na štiridnevni obisk v Jugoslavijo, kjer sta se s predsednikom Titom se-

stala že trinajstič. Razgovori obeh predsednikov so bili koristni; pretresla sta vse najpomembnejše mednarodne probleme. Svetovni tisk pripisuje temu obisku velik pomen, saj sta oba voditelja znana kot nosilca zastave miru in neutrudna pobudnika politike miroljubnega sožitja med narodi.

NEMIRI V KARIBIH — Že dalj časa ni miru med Dominikansko republiko in Haitijem, državama na otoku v Karibskem morju v Srednji Ameriki. Spor bi se skoraj razvil v oborožen spopad, ker je policija Haitija vdrila v poslaništvo Dominikanske republike, kamor so se zatekli politični nasprotniki haitijskega diktatorja Duvaliera. Washingtonu Duvalier ni pogodu, zato bi rad, da spor reši Organizacija Ameriških držav. Diktator se je obrnil na VS OZN, države Latinske Amerike pa so ga v tem podprle, čeprav nasprotujejo njegovi srednjeeški diktaturi, da bi tako nasprotovali ZDA. Te države se zavzemajo, da bi vse spore v tem delu sveta reševala OZN in ne Organizacija ameriških držav, se pravi Washington.

Med Brazilijo, Čilom, Bolivijo, Ekvadorjem in Mehiko je tudi prišlo do pomembnega sporazuma na pobudo mehiškega predsednika Mateosa, naj bi razglasili Latinsko Ameriko za brezatomsko cono. Sklenili so, da bodo pridobili še ostale latinskoameriške države, da jih podpro v OZN.

ŠESTI AMERIŠKI KOZMONAVT — V sredo so iz ameriškega izstrelišča v Cape Canaveralu uspešno izstrelili raketo z majorjem G. Cooperjem. Poletel je v kabini, težki poldrugo tono, raketa Atlas pa tehta 125 ton. Zemljo naj bi obletel 22-krat.

TITO POVABLJEN V BRAZILIJU — V Braziliji se mudi na obisku Boris Zihel. Na svačnem sprejemu pri zunanem ministru je le-ta ponovil v imenu predsednika Goularta povabilo, naj predsednik Tito obišče jeseni Brazilijo.

JUTRI V. PLENUM CK ZKJ — Jutri bo v Beogradu peta plenarna seja CK ZKJ. Referat o aktualnih mednarodnih vprašanjih bo na plenumu prebral Jostip Broz Tito.

RAZGOVOR S KANDIDATKO V REPUBLIŠKI KULTURNO-PROSVETNI ZBOR MILENO BOROVAC

Razvitost — ekonomska baza kulture in prosvete

Volivci v ribniški in cerkniški komuni so predlagali za kandidata v republiški kulturno-prosvetni zbor Mileno Borovac, učiteljico iz Ribnice. V Ribnici je že od 1948. leta, rodila pa se je 1926 v Mariboru. Učiteljica je od 1945, član Zveze komunistov od 1953. Je tudi predavatelj na delavski univerzi in upravnik večerne politične šole. Za naš list je odgovorila na dvojje vprašanj:

● Kako si zamišljate delo kulturno-prosvetnega zbora in vlogo poslanca v njem?

● Kakšni so kulturno-prosvetni problemi v vaši komuni?

● Naša nova ustava prišteva vzgojo in izobraževanje med tiste čimtelje, ki prispevajo k osvobajanju dela. Zato moramo celotno vzgojno, izobraževalno in kulturno dejavnost zasnovati s stališča smotrov naše družbe.

Delo kult. prosv. zbora bo obravnava vprašanj s področja prosvete, znanosti in kulture. Gledati je treba na celovitost človekovega izobraževanja od otroške vzgoje do splošnega strokovnega in kulturnega izobraževanja.

Po mojem je vloga poslanca v tem zboru aktivno prikazovanje potreb in problemov, ki jih opažajo v volilnih predelih, za čimboljše reševanje vseh nalog. Stanje in potrebe na kulturno prosvetnem področju so glede na komune različni, ker so odvisni od ekonomske razvitosti le-teh, medtem ko je cilj in smoter isti, ne le v območju komun, temveč tudi republike in zveze. Imamo enoten sistem vzgoje in izobraževanja, imamo tudi enake kulturne potrebe...

Torej vloga poslanca ne more biti v zastopanju lokalističnih potreb, ampak odgovornost in skrb za smotro in načrtno vodenje kulturno prosvetne politike v širšem smislu. Upam, da se vsi kult. prosvetni delavci zavedamo, da smo z novo ustavo, z novo strukturo predstavniških teles veliko pridobili, kar nam vsem nalaga še večjo odgovornost do dela.

● Z ozirom na to, da je bil gospodarski razvoj naše občine primaren, so bile kulturno prosvetne potrebe često sekundarnega značaja. Nikakor ne moremo zanikati družbeno skrb za kulturno prosvetno dejavnost, vendar so bila zaradi danih ekonomskih pogojev finančna sredstva, namenjena za to, premajhna. Našim osnovnim šolam manjkajo za uspešno delovanje prostori, predvsem prostori za dopolnilno pomoč učencem. Mislim na organizacijo učnih ur kot pripravo na pouk pod strokovnim nadzorstvom, kajti starši če-

sto nimajo časa ali pa ne morejo pomagati svojim otrokom. Manjkajo prostori za interesne krožke predšolske dejavnosti, pionirske in glasbene sobe, telovadnice in ka-

bineti, prepotrebna sodobna učila in učni pripomočki. Nujna je zahteva po izboljšanju sanitarij v starejših šolskih zgradbah, oprema šolskih kuhinj in drugo.

Varstvo predšolskih otrok je nerazvito in ga bo treba izboljšati.

Precej slabi so pogoji za delovanje kulturnih društev, ki prav tako nimajo prostorov, razen v centrih. Izobraževanje odraslih se razvija prepočasi; predvsem je treba več storiti za ekonomsko in strokovno razgledanost našega proizvajalca, da bo tako postal aktiven član delavskega samoupravljanja. Omenjene večje zahteve v

perspektivi bodo pogojene s hitrejšim družbeno ekonomskim razvojem, kjer bo mogoče vlagati večja sredstva v te namene.

Tudi razvijanje družbenega upravljanja bo prispevalo k širšemu proučevanju vseh problemov. V sistemu delitve dohodka proizvajalec ne dela samo zase; ampak tudi za to, da bi reproduciral vse svoje redno rastoče osebne potrebe, kakor tudi širše družbene potrebe, kjer imata svoje mesto prosveta in kultura. Ta nova kvaliteta pa zahteva osveščenost delovnih ljudi, s čimer se zopet vračamo na naše naloge in dolžnosti.

VILI LEVSTIK, KANDIDAT ZA POSLANCA V REPUBLIŠKI ORGANIZACIJSKO-POLITIČNI ZBOR

Za večji razvoj samouprave

V ribniški in cerkniški občini kandidira za poslanca v republiški organizacijsko-politični zbor Vili Levstik, obratovodja Hrasta v Dolenji vasi in predsednik centralnega delavskega sveta kombinata Inles. Po poklicu je lesni delovodja. Rodil se je v Ribnici 1932, član ZK je od 1956. Je tudi član upravnega odbora poslovnega združenja lesne industrije LES...

tivnost, izpolnjevanje letnega plana, informiranje kolektiva itd.

— Ob oblikovanju sedanjega območja naše komune, ki se je razširila na okrog 12 tisoč prebivalcev, postaja pri nadaljnjem razvoju odgovornost občinske uprave in drugih institucij znatno večja. Prej ali slej morajo odgovorni organi v občinski upravi in v nekaterih podjetjih z vso resnostjo in doslednostjo pričeti obravnavati predloge, priporočila in sklepe organov delavskega in družbenega upravljanja. V prihodnje bo treba s posebnim posluhom obravnavati funkcijo zborov občanov in zborov delavcev; njihova priporočila ne smejo ostati samo v zapisnikih, kajti neupoštevanje in togost pri obravnavi le-teh je v nasprotju z osnovnimi določili samouprave in v vsakem oziru škodljivo!

Vse te stvari bo potrebno skrbno obdelati v statutu komune in v statutih gospodarskih organizacij ter krajevnih skupnosti, in naj bi nam bila ta načela krajevna ustava, ustava gospodarske organizacije.

Samoupravni organi naj bi pri opravljanju svojih dolžnosti sodelovali n. pr. z odborniki. Člani občinskega odbora SZDL še posebej pa z uslužbenci državne uprave, uprav podjetij, s člani svetov krajevnih skupnosti itd. Vodilni delavci v komuni in podjetjih bi morali imeti večji čut soodgovornosti za uspešno in učinkovito delo organov samoupravljanja, ker večkrat izgleda samoupravni organ zaradi pomanjklive informiranosti ob določenem vprašanju formalistično.

O uspehih in težavah podjetja ne sme biti seznanjen le ozek krog ljudi: zato bo potrebno nenehno skrbeti za obveščanje kolektiva o vseh dogajanih in ukrepih, kajti le na tak način bo vsak član kolektiva pravilno tolmačil posamezne ntolave in zavzemal pravilna stališča.

Vso skrb bo treba posvetiti delu svetov ekonomskih enot. Lahko trdimo, da centralni in

obratni delavski sveti že solidno delujejo, ponekod manj, drugje bolje, priznati pa je tudi treba, da naši sveti EE ne najdejo prave oblike dela. V prihodnje naj bi bil prav svet EE tisti, kjer naj bi se formirali prvi predlogi obratnemu ali celo centralnemu delavskemu svetu v potrditev. Posebno pozornost pa bo treba posvetiti delu sindikalnih podružnic, kajti delo sindikata ni samo organizacija izletov in nabava ozimnic, temveč predvsem in v prvi vrsti proizvodnja in produk-

Otepajo se pisane besede

Na tem mestu je odveč, da bi pisali o tisku ter o tem, zakaj so nam potrebne različne brošure in knjige, z družbeno politično vsebino. V ribniški komuni se ne moremo pohvaliti, da imamo zadovoljivo razširjen tisk. Dnevno časopisje prihaja le v središča, z oddaljenostjo pa se občutno manjša število naročnikov. Odločno premalo so v komuni razširjene tudi NOVICE.

Precej manj pa občani čitajo razne brošure, ki prinašajo izvirno gradivo sej, plenumov in drugih sestankov družbeno političnih forumov ter govorov. Takega gradiva v Ribnici tudi ne moreš kupiti. Po nekaj izvodov prejema jo le delovne organizacije in vodstva družbeno političnih organizacij in društev. Založniki celo iščejo posredovanje pri SZDL za razširjanje brošur. Pri dogovarjanju z delovnimi organizacijami spoznavamo, da imajo nekateri odgovorni ljudje zelo površen odnos do tiska. Smatrajo npr., da so materiali s politično vsebino namenjeni samo funkcionarjem v občini, ki so zato iz-

voljeni, da zasledujejo dogodke doma in po svetu.

Nekateri zelo odločno odklanjajo naročila, drugim pa se brošure kopičijo v omarah in pisalnih mizah, verjetno pa nekateri le prebirajo materiale tudi doma. Zaradi neodgovornega odnosa nekateri naši delovni ljudje premalo razpravljajo o bogatih mislih naših poznanih politikov in voditeljev, ker manjka tistih, ki bi po službeni dolžnosti tudi pomagali ljudem. Zato delajo z ljudmi po lasni presoji »na pamet« in včasih celo v nasprotju z našo dosedanja družbeno prakso.

Kako naj člani samoupravnih organov in drugi delovni ljudje spoznavajo družbeno življenje, če jim odrekamo gradivo zato, ker manjka sredstev?!

Prav je, da se odločajo v delovnih organizacijah za dobre in koristne brošure in knjige. Nekateri založniki zasledujejo samo finančne koristi, zaradi tega pa ne smemo v bodoče odklanjati vsega, kar prihaja med nas v pisani besedi.

A. B.

OB ZADNJI SEJI OBLO KOČEVJE

Rešili smo glavne probleme komune

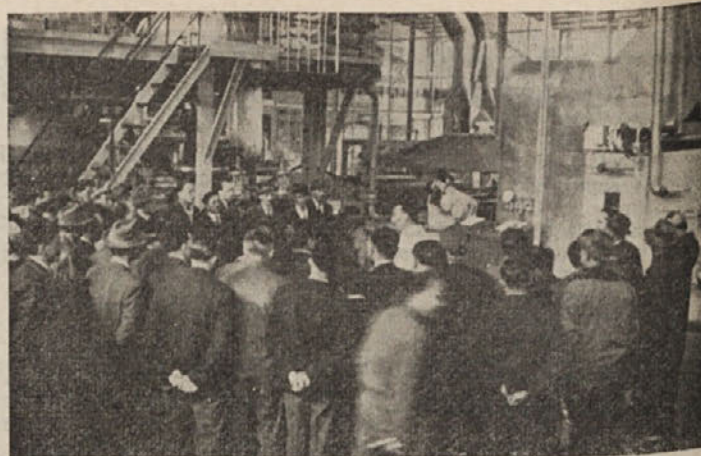

»Dosedanja 6-letna mandatna doba občinskega ljudskega odbora je bila bogata in plodna«, je poudaril na zadnji seji ObLO Kočevje predsednik Drago Benčina (na sliki z leve: odsotnega predsednika občinskega zbora je nadomeščal odbornik France Volf, govori Drago Benčina, predsednik ObLO, predsednik zbora proizvajalcev Karl Grm in tajnik ObLO Drago Aupič)

»Odborniki so delali v interesu občanov in skupnosti, kar so potrdili tudi zadnji zbori volivcev« (na sliki: del odbornikov med sejo)

»Vsem vam, odbornikom, se zahvaljujem za trud in želim, da bi tudi v bodoče, nekateri kot člani nove občinske skupščine, ostali pa na drugih področjih, delali za dobrobit komune, republike in države« (spodaj: odborniki po zadnji seji pred spomenikom svobode v Kočevju)

»Uspehi dela dosedanjega občinskega ljudskega odbora so vidni, saj je rešil glavne probleme na področju gospodarstva in družbenih služb ali pa jih je vsaj začel reševati« (na sliki, odborniki med obiskom v Kemični tovarni, ki je bila dograjena med sedanjo mandatno dobo)

Kandidati v ribniški občini

Po izpolnjenem pregledu sprejetih kandidatur za odbornike občinske skupščine popravljamo in dopolnjujemo že objavljene podatke:

1. VE-Grčarice, Rakitnica: Stane Oberstar in Jože Mihelič, gozd. tehnik iz Grčaric; 5. Ve-Goriča vas: Jože Šilc, kmet in Janez Bolha, mizar; 8. VE-Ribnica II-Mlaka: ing. Nande Nadler; 11. VE-Sajevec, Dane, Bukovica, Zadolje: kandidira tudi Branko Pajnič, kmet iz Bukovce; 14. VE-Žlebič, Gorenji lazi, Slatnik, Sušje — tudi Alojz Ambrožič, upokojenec iz Sušja; 16. VE-Slemenca: po ponovnem zboru volilcev — Stanko Lovšin, Gašpinovo, uslužbenec KZ; 17. VE-Zapotok, Vinice: Karel Oražem, direktor Suhe robe in Anton Govže, strugar; 18. VE-Zamostec in okoliške vasi: Alojz Mestek, uslužbenec in Vlado Brinšek, kmet iz Zamosteca; 19. VE-Sodražica I.: Evgen Ivanc, pravnik, Ivan Francelj, uslužbenec; 20. VE-Sodražica II.: Fran Fajdiga, upokojenec in Franc Česarek, trg. poslovođa; 21. VE-Gora: Anton Arko, kmet iz Krzetov, Franc Čampa, kmet iz Krčalov; 22. VE-Žimarice, Globel, Podklanec: Stanko Kovačič, trg. poslovođa iz Žimaric; 23. VE-

Retje: Jože Mohar, trg. poslovođa in Vinko Car, kmet; 24. VE-Hrib, Šegova vas: Albin Košir, uslužbenec iz Hriba, Rudolf Lavrič, delavec iz Šegove vasi; 25. VE-Travnik, Srednja vas: Alojz Lavrič, uslužbenec, Jože Modic, delavec; 26. VE-Mali log: Ivan Debeljak, delavec, Anton Oražem, delavec.

Gospodarstvo:

3. VE-Inles (Smreka): Franc Lavrič in Alojz Kordiš; 4. Ve-Inles (Hrast, Galanterija): Stane Vesel, tehnik, Ciril Tisovec, mizar; 9. VE-ŽTP in PTT Ribnica: Karol Sever, nadzornik proge in Jože Vilevald, pismonoša; 12. VE-KZ Ribnica, GU Grčarice, špedicija, veterinarska postaja: Janez Picek, gozd. tehnik, Alojz Zbašnik, uslužbenec, Norbert Černe, logar; 13. VE-člani zadruga iz Dolenje vasi, Lipovca, Makoš, Prigorice, Blat, Rakitnice, Kota: Franc Trdan, Dolenja vas, Mirko Merhar, Prigorica; 14. VE-Gorenja vas, Breg, Dol. lazi, Zapuže, Sajevec, Bukovica itd.: Matija Lesar, Gorenja vas, Alojz Maren, Jurjevica; 15. VE-Sušje, Slatnik, Gor. lazi, Žlebič, V. Poljane: Martin Gregorič, veter. tehnik iz V. Poljan; 16. VE-Gregor: Alojz Oblak, kmet iz Grabna, Jože Rigler, kmet iz Praproč; 17. VE-Sodražica in okolica z Goro: Matija Petrič, kmet iz Sodražice; 18. VE-Kolektiv KZ Loški potok, Travnik, Šegova vas, Srednja vas: Anton Debeljak, Travnik, Ivan Lavrič, logar iz Sred. vasi; 19. VE-Hrib, Retje, Mali log: Alojz Car, upravnik KZ, Franc Jereb, kmet iz Hriba;

Organizac. politična skupina: 1. VE; za državne organe: Bogo Abrahamsberg; 2. VE; Nikola Japundžič.

Destilarna spet dela

Prejšnji teden je pričela obratovati sodraška destilarna eteričnih olj, ker se je položaj na tržišču nekoliko zboljšal, da so lahko postavili višje odkupne cene smrečja. Destilarna ni obratovala dve leti, v glavnem zaradi neugodnih razmer na trgu eteričnih olj. Sedaj plačujejo smrečje po štiri dinarje kilogram (pred dvema letoma po dva din). Tudi destilarna v Dolenji vasi dobro dela.

Andrej Tomšič:

Uporna kri

»Ne belite si glave zaradi mene«, je odvrnila Sonja. »Samo nekaj bi rada, če lahko dobim, da se preoblečem, vsa sem raztrgana«, je zaprosila.

»Kam boš šla, reva, saj še na nogah ne moreš stati!« je dejala Olga.

»Bolje bo, da gremo«, se je strinjala tudi Katja. »Sem jih lahko vrag prinese takoj, ko bodo videli, da smo ušle.«

Dekle je prineslo Sonji velik hubertus plašč, da se je njena postavica kar izgubila v njem. Obklela ga je povrh ostankov svoje obleke in si še enkrat izmila z obraza sledove krvi.

»Bolje bo, da se ločimo«, je predlagala Sonja. »Če dobijo mene, vsaj vaju ne bodo dobili.«

»Ali boš lahko šla sama?« je vprašala Katja, »si dovolj močna?«

»Bom, ne bojte se zame«, je zagotovila in odločno vstala.

Olga ji je povedala še, kje so straže in ji svetovala, naj po cesti ne hodi. Splazi naj se čim bliže Rinže in tam počaka dneva.

Prisrčno se jim je zahvalila za skrb in stopila proti vratom. Katja in Majda sta šle z njo do vrat. Poljubile so se v slovo in solze so jima polzele po licih. Odločno je stopila na ulico.

Tišina je bila prav prijemljiva, ko je v temi odtavala po vrtovih. skrbno iščeč kritja, proti zahodu. Izkoristila je vsako senco, vsak grm in vsak kamen. Ure so bliskovito minevale, kljub temu pa se je ob svitu znašla blizu Slovenske vasi. Zavlekla se je v grmovje, nagrabila suhega listja in se zarila v kopicco ter utrujena zaspala.

Naslednji dan v mraku se je pojavila doma, v vasi blizu trga, kjer še ni bilo Nemcev. Sonjina mati, drobna ženička 40 let, jo je preplašeno sprejela.

»Sonjica, si spet doma?«

»Da, mama, doma. Samo spočila bi se rada, na smrt sem utrujena in zdí se mi, da bom stoje zaspala.«

Mati jo je posadila na stol v kuhinji in hitela pripravljati večerjo. Toda še preden je bila večerja gotova, je Sonja trdno spala za mizo. Ljubeče jo je slekla in sezula ter jo nežno, kot otroka položila na posteljo. Spala je tako trdno, da ni slišala, kdaj je prišel domov brat Iztok, katerega ni videla že nad mesec dni. Bil je v Gubčevi brigadi in je prišel domov samo spotoma, ker se je brigada mudila v bližini vasi.

Iztok je odšel, ne da bi zbudil Sonjo, mati pa je ob njej bedela do jutra, opazujoč njeno neenakomerno dihanje.

Zbudila se je, ko je bilo sonce že visoko. Vstala je in odšla k materi v kuhinjo. S slastjo je pojedla zajtrk in vmes pripovedovala materi o svojih doživljajih. S hvaležnostjo se je spominjala Katje in Majde.

II. ARETACIJA

Popoldne so prišle na Sonjin dom terenke iz Stare cerkve, ki so se vračale iz nekega posvetovanja v Loški dolini. Bila so še dekleta od 18 do 20 let, polna življenja.

Sedele so v edini sobi in zbitale šale in se smejale na ves glas, kot da ni vojne in ne sovražnika. Celo Sonjo, ki je ležala, so rripravile do smeha. Pridružila pa se jim je tudi mati. Proti večeru je prišel tudi Iztok in zaradi vsele družbe in ker je vedel, da se njegova brigada še ne bo premaknila, sklenil, da ostane čez noč doma.

Nežki, Štefki, Mariji in Polonci je mati postlala na tleh ostali pa so se razmestili na dveh posteljah. Samo Iztok je spal na klopi za posteljami.

Zbudilo jih je močno butanje na vrata. Preplašeno so skočili pokonci in se začeli oblačiti.

Mati je nomirila vse. Bila je najbolj hladnokrvna in preudarna.

»Težite, kjer ste bile, jaz bom odprla!« je ukazala. Hitro se je oblekla in šla odpret vrata, po katerih so še vedno butali s puškinimi kopiti. Odrinila je zapah in komaj odskočila, da je niso tresčija vrata, ki so se sunkovito odprla. V vežo so se vsule postave v zelenih uniformah in s čeladami na glavah.

»Kje imate bandite?« se je nad mamo zadržel nekdo, ki je imel na pravi podoficirske našitke.

»Pri nas ni nikakih banditov, ne vem, koga mislite«, je mirno odgovorila mati. »Poglejte sami, prepričajte se«, jih je povabila in odprla vrata.

Soba je bila temna, saj mati ni prižgala niti luči, ko je šla odpret Eden od vojakov je posvetil v sobo z baterijo in štirje so vstopili z naperjenim orožjem. Svetili so od postave do postave ležeče na tleh in na posteljah, toda partizanov niso našli. Iztok je bil premlad da bi ga lahko smatrali za partizana, saj je bil še otrok. Ko mu je Nemec posvetil z baterijo v obraz, se je zbudil in se mu začel v obraz. Bil je zmeden in naglo zbujen ni niti vedel, kaj se dogaja.

Njegov nasmeh je Nemca razkačil, da ga je udaril v lice.

»Kdo so te ženske? Vaše hčerke?« je vprašal podoficir mater.

»Ne, na obisku so pri nas že nekaj dni. Od sestre in brata hčerke to pa je moja hči«, je poiasnila mati in pokazala na Sonjo, ki je široko odprtih oči nestransko ležala na postelji, pokrita do vratu, da bi ne videli, da nima levice. Od vsega je bilo samo to res, da je Sonja njena hči, toda laž je bila tako prepričljiva, da je Nemec verjel.

»Prinavljeno je bilo, da se v vaši hiši skrivajo banditi. Kam ste jih skrili?« je zopet vprašal podoficir.

»V vsej hiši ni moškega, razen mojega sina, ki leži na klopi«, je zatrjevala mati, pri tem pa pozabila, da spi gospodar hiše v so-

sednji sobi.

Zahvala krvodajalcem

Občinski odbor RK Kočevje se želi s skromnimi besedami zahvaliti vsem, ki so bili ob krvodajalski akciji nesebično pripravljeni darovati svojo kri. Ravno tako se zahvalujemo za požrtvovalnost aktivistom RK pri zbiranju prijav in ostali pomoči, saj je bilo njihovo delo v letošnji akciji zelo uspešno. Zbranih je bilo 1152 prijav v vsej občini, od tega se je odzvalo 764 krvodajalcev, odvzem pa je bil opravljen pri 689 darovalcih, 81 tovarišev

in tovarišic pa je bilo odklonjenih iz zdravstvenih razlogov. Skupno so darovali 211.055 ccm krvi.

Zahvaljujemo se tudi vodstvu podjetij, ki so imela razumevanje do te humane akcije in jo podprla. Od vseh podjetij v Kočevju je bilo zbranih 494 prijav, od tega se je odzvalo 358 krvodajalcev in sicer:

zbranih prijav odzvalo

Inles	55	40
Itas	37	31
Tekstilana	48	33
Oprema	18	14
Trgopromet	42	26
Elektro	11	9
Zidar	45	28
Kovinar	8	8
Pekarija	5	4
Komunala	10	7
Stanov. skup.	9	7
Banka	8	7
Itd.		

KRAJEVNI ZADRUŽNI SVETI PRED VOLITVAMI

V nedeljo, 19. maja se bodo v okviru predvolilne dejavnosti sestali krajevni zadrudni sveti za območje ribniške kmetijske zadruge (v Dolenji vasi, Ribnici, Ortneku, Jurjevici, Slemenih, Sodražici in na Gori). Obravnavali bodo delo zadruge v preteklem letu, plan kmetijske in gospodarske proizvodnje za letos in aktualna vprašanja v zvezi s sklepanjem kooperacijskih pogodb in predvolilne priprave. Na sestankih bodo sodelovali tudi kandidati za občinsko skupščino.

GOZDNE KOMUNIKACIJE

Gozdni obrat kmetijske zadruge Ribnica vlaga precej sredstev za izboljšanje oziroma gradnjo gozdnih poti, kajti le tako bo omogočen lažji in cenejši transport lesa iz gozdov. Precej poti so napravili in popravili predvsem v Veliki gori; od teh objektov je vsekakor najpomembnejša cesta v Veliko goro in Travno goro. Sedaj delajo cesto že pri domu na Travnici gori in upajo, da bo gotova do dneva borcev. Od doma bo speljana še naprej, proti Boštjanovemu štantu in proti Sovniškemu žlebu, kjer ni nobene ceste.

Lansko leto je bil tudi gotov odcep ceste od Rudeževce ceste na Ribniške svate, sedaj pa pripravljajo investicijski program za gradnjo cestnega omrežja v Mali gori, kjer je to že nujno potrebno.

Lahko bi še naštevati manjša podjetja in ustanove kot tudi organizacije RK na terenu. Pohvale vredno pa je še omeniti pripravljenost podjetja »Snežnik«, kjer se je odzvalo v akciji 68 krvodajalcev, in podjetje Rudnik s 64 krvodajalci.

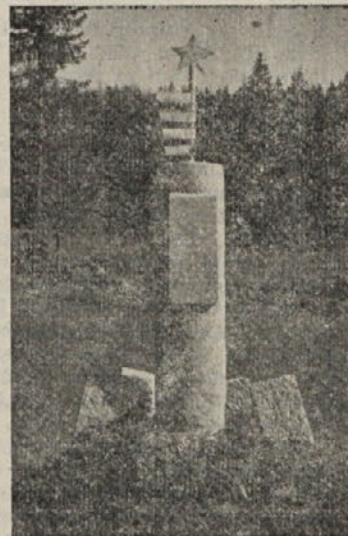
Zahvala gre tudi organizaciji RK Draga, ki je samostojno organizirala in pripravila odvzem v Ribnici.

Torej še enkrat vsem prisrčna hvala in nasvidenje na proslavi »Dneva krvodajalcev« v začetku junija. Točen dan proslave bo objavljen z lepaki.

Večerna politična šola v Ribnici

Prejšnji teden se je z zaključnimi izpiti končala večerna politična šola v Ribnici, ki je trajala štiri mesece. Obiskovalo jo je 20 tovarišev in tovarišic, ki so tako dobili osnove ekonomike in politične ekonomije ter se seznanili z družbenim razvojem naše socialistične skupnosti in družbe. Šolo so izdelali vsi.

Spomeniška kronika

Brez dvoma je najbolj krvav dan v zgodovini Loškega po-

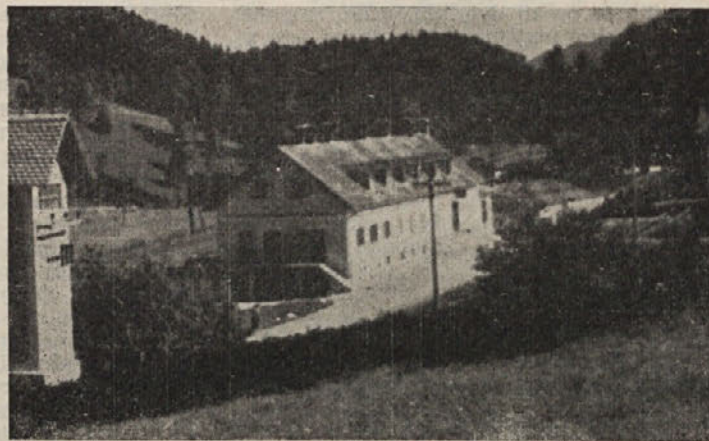
toka 31. julij 1942. Potočani se ga še sedaj spominjajo kot dneva groze, smrti, aretacij, pretepanj in požigov. Dan, ko je ves Loški potok plamenel v ognju požarov in se kopal v krvi.

Pravzaprav so Italijani pridveli v Loški potok že dan prej, 30. julija, ponoči pa so z izdajalskim župnikom kovali tekme naklepe za naslednji dan. Lepo, sončno jutro je bilo temno in krvavo. Pričele so se množične aretacije... Najprej so aretirali štiri učitelje, prosvetljevalce Potočanov — Ladislava Čuka, Janeza Benedičiča, Pavla Šinovinca in Antona Dorerja. Odnjali so jih v Mrtaloz, odjeknila je kratka salva in štiri življenja so za vedno ugasnila, okupatorjev dolg pa se je še povečal... Na ta krvavi dogodek spominja Potočane lep spomenik ob poti v Mrtaloz, spominja jih, poleg spomenika v Sodelu, na njihove najtežje dni pred 21. leti. Vanj so vklesane besede: »Do smrti je služil svobodi vaš glas.«

Ortnek spreminja svoje lice

(V. P.) — Ze sedaj, ko je šele nakazana nova cesta skozi Ortnek, ugotavljajo vaščani, da bo v okras naselju, kakor tudi v porast in pospešen cestni promet. Odpadli bodo vsi železniški prehodi, tudi

pri Škofljici, kjer bo treba urediti nadvoz. Večino del na cesti opravljajo stroji, da ročnih del skoro ni. Poskrbljeno je tudi za udobje delavcev. Na »Močilih« je nastalo kar malo mestece, ki obsega pet lesenih prostornih montažnih zgradb in dve zidani. V prvi je administracija in vodstvo, v drugi kuhinja in lepa restavracijska dvorana s televizorjem, v ostalih pa so spalnice. Delavci so se o vsem pohvalno izrazili. Imajo tudi praktično urejene kopalnice in čiste sanitarije. V naselju imajo električno razsvetlavo in tekočo vodo, televizijske programe pa obiskujejo tudi vaščani.

ORTNEK

Razširitev Grmade

(V. P.) — Turistično društvo Grmada je imelo letni občni zbor, na katerem so izvolili nov odbor. Na zboru so diskutanti poudarjali, da je povečanje doma na Grmadi in zagotovitev prenočišč neodložljiva potreba, kar mora biti še pred otvoritvijo nove ceste urejeno. Drugo leto bo desetletnica društva in bo »turistični teden« prav posebno slovesen.

Društvo samo nima zadostnih sredstev, da bi zmoglo vsa gradbena dela, zato prosimo vse, ki jim je do razvoja turizma v našem kraju, da nam priskočijo na pomoč, saj bo dom na Grmadi vsakemu in vsem v razvedrilo in zabavo.

Mladi motoristi naših vasi obiskujejo v lepem številu avto-moto tečaj, kar kaže, da se naša mladina pridno motorizira. Tečaj je v Ortneku.

PREDGRAD

(jš) — Pred kratkim je gostoval v Predgradu ansambel Gorenjski fantje. Ljudje so bili z lepim programom zelo zadovoljni.

V Poljanski dolini ob Kolpi že dalj časa nimajo električarja, ki bi popravil električne luči; ljudje se sprašujejo, zakaj ga ni. V tem času so v Predgradu odpo vedale že tri javne luči.

Ivan Car

Odnosi med ljudmi

Ko se po končani šoli loči od doma, nastane vprašanje, v kakšno okolje in družbo bo zašel. Če bo v slabo in je slabo vzgojen, se bo s to kmalu sprijaznil. V tem samostojnem življenju se mnogi vzgajajo s pomočjo lastne presoje, razumevanja in poguma, na take negativni pojavi okolja veliko ne vplivajo.

Mnogim pripomore v tem šola in dobra knjiga. Nekateri posnemajo druge in se ravnajo tako, kot dela večina njihovih prijateljev in so tako pod vplivom okolja, prav to pa je večkrat za njih usodno.

Ko človek odraste, prihaja dnevno v stike z različnimi ljudmi in med temi naleti tudi na človeka s svojevrstnimi negativnimi lastnostmi. Prvo je pri temu človeku to, da vodi svojevrstno politiko, ki služi izključno njegovim koristim, ne oziraje se na koristi drugih, pretvarja svoj značaj in se prilagaja vsemu, kar je trenutno koristno zanj. Rad se uveljavlja na račun drugega in prihaja na dan z neutemeljenimi izjavami.

Ko že omenjam tega človeka, ki je brez dvoma njegov večni in

najtesnejši sodelavec hinavstvo in opravljanje oz. obrekovanje in ker prav s pomočjo tega doseže največ njegovih ciljev, bom to dvoje podrobneje opisal.

Hinavstvo

Hinavstvo prikazuje in opisuje znanost o psihologiji in mentalni higieni nekako takole: Hinavstvo je vsekakor mnogo odgovornejši posel kot obrekovanje. Prav nič čudnega. Vloga zavestnih naporov je pri hinavstvu tolikokrat naravnost ganljiva, hinavca kontrolira tvoja navzočnost, pa vendar mu nisi kos, večkrat mu daš še celo prav. Hinavec je že po naravi zelo vpluden, saj mora biti do tebe stalno buden in na preži, uiti mu ne sme noben tvoj izraz. Vsak hinavec ima visoko razvite opazovalne sposobnosti.

Lokalizacija opravljalcev in hinavčeve umetnosti je različna, medtem ko po pravici imenujemo opravljanje zahrbtno umetnost, pritiče hinavcu kvečjemu naziv predoblična umetnost. Že zato je le-ta kulturno višja in naprednejša. Hinavec je torej nortranje neprimerno dejavnejši kot opravljalcev, zato se tudi hitreje

Krilo in bluza

K večbarvnemu krilu bomo nosile le enobarvno blužo in tudi za

večerne priložnosti je primernejša enobarvna bluža, medtem ko si h gladkemu krilu izberemo živo pisane vzorce, vedno prikupne pike, črte ali športni karo.

Nylon na nežni koži

Prav gotovo ste že koga slišali, ki je tožil, da njegova koža ne prenese naylona, da je nanj občutljiv. Toda, je to točno? V zadnjem času so nekateri strokovnjaki podrobno proučili sintetična vlakna. Ugotovili so, da prihaja včasih do alergičnih reakcij kože takrat, kadar pride koža v dotik z volno, naravno svilo in drugimi naravnimi izdelki, nikdar pa v dotiku z naylonom ali perlonom. Če pa se to vendarle primeri, ni kriv nylon, temveč v večini primerov barve, s katero je tkanina obarvana.

S tem pa ne mislimo reči, da ni mogoče, da bi nylon neugodno vplival na kožo. Umetne tkanine so zelo trde, ne vpijajo znojja, vendar pa vpijajo maščobe. Primeri se celo, da nylon vpije tudi mastno kremo, s katero na-

mažemo suhe dele telesa. Tkanina se tako impregnira, ne prepusča zraka in toplota in znoj nato kožo še bolj dražita.

Edino učinkovito sredstvo proti vsemu temu je redno pranje umetnih tkanin. Prati jih je treba v mlačni vodi, z dodatkom takih pralnih sredstev, ki hitro raztapljajo maščobe. No, redno pranje nylon in perlon tkanin pa podaljšuje tudi njihovo življenjsko dobo.

Mnogo neugodnejše posledice kot umetne tkanine pa imajo nylon ščetke za lase. Ugotovili so, da je izpadanje las prenehalo takoj, ko je pacient nylon ščetko za lase zamenjal za navadno. To so ugotovili tudi pri zobnih ščetkah, ki jih zdravniki ne pripočajo.

utrudi, sicer pa je v hinavcu združeno navadno eno in drugo. Vsi hinavci imajo zelo razvito samozavest. Poznamo pa tudi take, ki se k hinavstvu zatekajo iz slabosti ali strahu. Mnogo laže pa spregledaš hinavce slabše kot hinavce osebnosti. Pomembni hinavci so vedno mojstri položaja in skoraj redno prekašajo okolico, ki jim naseda. Razumljivo, da služi takim hinavcem njihova zlaganost le za sredstvo, da bi dosegli kako veliko življenjsko korist ali povzročili komu kako veliko škodo. K hinavcu nižjih kategorij je vsekakor treba šteti take, ki hinavčijo iz navade ali iz vsekdanje zlobe ali pa mogoče celo iz kakih bolezenskih nagnenj.

Težko je imenovati hinavca s pravim imenom in ga razkrinkati. Če spada k preprostejšemu tipu, bo v velikih zadregi, če pa je razumnejši, se bo začela prava ofenziva proti tebi in tvoji nesramnosti. Nadvse značilno za hinavske spretnjakoviče je, da uporabijo vso svojo inteligenco, ves svoj spomin, vso fantazijo in skratka vse svoje znanje, da v primeru nevarnosti udarijo po tistem, ki jim pomeni nevarnost. Dedvomno so ti zaradi tega večji heroji kot opravljalci, ker so že po značaju svojega dela pomaknjeni v prvo bojno linijo in ker se dogodi, da so včasih na mrtvi straži, si že v naprej izdelajo za posamezne primere tudi obrambni načrt oz.

sistem. Boj s hinavci terja zavoljo tega izredno trdo kožo in je vsekakor bolje, da se jih izognemo. Najpogostejše je poznal že stari grški modrec Teofrast, ki takole pravi: Ko hinavec pristopi k svojim sovražnikom, je takoj pripravljen, da se z njimi ljubeznivo pogovori in niti malo ne pokaže, da jih mrzi. Tiste pa, ki jih za hrbtno obrekuje, hvali, kadar so navzoči, in izreka jim sožalje, če se jim je kaj hudega zgodilo.

Priliznjena med drugim takole zanimivo opiše: ko spremlja svojega gospodarja, mu govori: ali opaziš, kako upirajo ljudje vate poglede? To se ne dogaja v mestih nikomur... če njegov pokrovitelj govori, priganja on druge, da molče, ga zasipa s pohvalami, če njegov pokrovitelj pove kakšno šalo, buši v smeh in si tišči robec na usta, kakor da se ne more vzdržati smeha, njegove otroke gladi in hvali ter jim reče: od dobrega očeta dobri otroci. Prvi od gostov hvali vino in neprestano govori: kako dobro ješ, ko pa si vzame kaj z mize, pravi: kako lepa porcija, v gledališču bo slugi vzel iz rok blazino in jo sam razprostrl na gospodov sedež.

Resnicoljubnost je torej v medčloveških odnosih v nevarnosti že od vedno. Se več: nekatere oblike hinavstva so se ohranile do današnjega dne, nekatere pa so se seveda znatno izpopolnile.

(Nadaljevanje)

Šla je preko dvorišča, težko stopajoč s ploskimi nogami. Razmavhane prsi so ji velo mahedrale v prebarvani bluzi. Na glavi ji je rasel venec sivečih las. Bila je stara, umazana; do vseh je bila nezaupna in sladkarije so ji bile pri srcu. Da jo je Hipolit Matvejevič videl zdaj, bi nikakor ne prepoznal v njej Jelene Bour, svoje nekdanje ljubice, o kateri je tajnik sodišča nekoč izrekel verze: »... Vabi k poljubom, zračna ko sanja.« Pri vodnjaku je madame Bour pozdravil sosed Viktor Mihajlovič Polesov, ključavničar; natakal je vode v staro posodo za bencin. Polesov je imel obraz ko hudič v operi, ki so ga prizadevno namazali s sajami, preden stopi na oder.

Ko sta izmenjala pozdrave, sta soseda spregovorila in obrala ves Novgorod.

»Česa nismo dočkali?« je pikro spregovoril Polesov. »Dasi sem včeraj vse mesto oblezel, nisem mogel iztakniti trisominskih zagod. Ni jih! Ni! Tramvaj ti pa mislijo uvesti!«

Jelena Stanislavovna je vedela o trisominskih zagodah toliko, kot obiskovalka koreografskih kurzov »Leonardo da Vinci« o kmečkem gospodarstvu, ko misli, da se skuta pridobiva iz sirovih štrukljev, vendar pa je izrazila sočutje:

»Kakšne so zdaj trgovine! Samo vrste so, trgovin pa nikjer. In imena trgovin, imena so strašna: »Stargiko!«...«

»Že, še huje pa je tole, Jelena Stanislavovna: Ostali so jim štirje motorji

popravilo tlačilka za kolo, tedaj pa je spokojno življenje mesta običajno vnovič zmotil kak pripetljaj. Ali sta se na ulici zapela vozova z osmi, pa je Viktor Mihajlovič dajal navodila, kako jih kar najbolje in najhitreje spraviti narazen, ali so izmenjavali brzozavni drog, in je Polesov peverjal naklonski kot z lastno svinčnico, ki je nalašč skočil ponjo v delavnico, ali pa je peljal mimo gasilski voz, pa jo je Polesov, vznemirjen od zvokov trobente in mrtev od nemira, ubral za njim.

Bila pa so obdobja, ko je Viktor Mihajlovič zares zgrabil za delo. Za nekaj dni se je zakopal v delavnico in molče garal. Otroci so noreli po dvorišču, kakor jih je bila volja, vozniki so risali po dvorišču krivulje, kakor so hoteli, vozovi na ulici se sploh niso več zapenjali in gasilski ter pogrebni vozovi so sami samcati drveli na kraj nesreče. Viktor Mihajlovič je delal. Nekeč je po takšnem popadku ko kozla za roge pripeljal na dvorišče motorno kolo, sestavljeno iz avtomobilskih delov, iz delov gasilskih aparatov, dvokoles in pisalnih strojev. Motor s poldrugo konjsko močjo je bil znamke Wanderer, kolesa Davidson, drugi poglavni sestavni deli pa so bili znamko že zdavnaj zgubili. S sedeža je bingljala na vrvi tablica »Poskusna voznja«. Zbrala se je kopica ljudi. Ne da bi koga pogledal je Viktor Mihajlovič z roko zagnal pedal. Iskre celih deset minut ni bilo. Potem

ILF IN PETROV

Dvanajst stolov

19

Splošne električne družbe. No, ti bodo še nekako šli, četudi so karoserije prave škatle. Stekla niso vložena v gumo. Na lastne oči sem videl. To bo šklepetalo, da bo joj... Budala! Drugi motorji so pa iz harkovske Državne industrije barvnih kovin. Tudi eno samo vrsto ne bodo vzdržali. Ogledal sem si jih...«

Ključavničar je razdražen umolknil. Črni obraz se mu je svetil na soncu. Beločnici sta bili rumeni. Med obrtniki, ki so se ukvarjali s popraviljem motorjev — v Stargorodu takšnih ni bilo malo — je bil Viktor Mihajlovič Polesov eden najbolj štorastih in je češče od ostalih zašel v škripce. Vzrok temu je bila njegova prekomerno burna narava. Bil je vzkipljiv lenuh. Kar naprej je besnel. V njegovi delavnici, ki je bila na drugem dvorišču hiše št. 7 v Perelešinski ulici, ga ni bilo moč iztakniti. Ugasli prenosni vigenj je samotno stal sredi kamnite lope, ki je imela kotel poln počenih zračnic, razbitih projektorjev Triogelnik, pisanih ključavnic, tako orjaških, da bi z njimi lahko zaklepali cela mesta. Tam so se valjali mehki rezervoarji za bencin z napisi Indian in Wanderer, otroški voziček na vzmeti, za vselej zapuščen dinamo, prepereli jermeni iz irhovine, z maščobo prepojeno predivo, obrabljen smirkov papir, avstrijski bajonet in sila veliko raztrgane, upognjene in zmečkane šare. Stranke Viktorja Mihajloviča niso našle.

Ta je že ukazoval. Ni mu bilo do dela. Ni mogel mirno gledati konja s tovorom, ki je zavil na njegovo ali na dvorišče koga drugega. Polesov je takoj krenil ven in z rokami na hrbtu prezirljivo sledil dejanjem voznika. Končno se ni mogel več krotiti:

»Kdo pa tako vozi?« se je drl in se zgražal. »Zavij!«

Preplašen voznik je zavil.

»Le kam pa zavijaš, glista?« se je trgal Viktor Mihajlovič in planil k živali. »V prejšnjih časih bi ti jih bili naložili po gobcu, da bi znal zavijati.«

Ko se je kake pol ure tako repenčil tu in tam, je Polesov že hotel kreniti nazaj v delavnico, kjer je čakala na

se je zaslial kovinski trušč, stroj se je stresel in se zavil v umazan dim. Viktor Mihajlovič se je pogнал na sedež in motor je z blazno naglico planil skozi uvoz na sredo cestišča pa mahoma obstal, kot bi ga zadela strela. Viktor Mihajlovič je bil že na tem, da zleze dol in skrivnostni stroj pregleda, ko je ta spet ubral največjo hitrost, ponese svojega mojstra skozi isti uvoz in se ustavil na kraju starta, sredi dvorišča. Renče je zahropel in se razletel. Viktor Mihajlovič je na čudo ostal cel in iz delov motornega kolesa je tedaj, ko ga je zopet popadla delovna mrzlica, sestavil pogonski motor, ki je bil za čuda podoben pravemu, le da ni deloval.

Krona akademske dejavnosti ključavničarja bistroglavca je bila epopeja z vrati sosednje hiše številka 5. Stanovanjska skupnost te hiše je z Viktorjem sklenila dogovor, v katerem se je Polesov obvezal popraviti železna vrata in jih prebarvati po svojem razsodku s katero že bode poceni barvo, stanovanjska skupnost pa se je obvezala plačati Polesovu potem, ko bo delo pregledala posebna komisija, enainvajset rubljev petinsedemdeset kopejk. Kolki so šli na račun obrtnika.

Viktor Mihajlovič je odvel vrata kot Samson. V delavnici se je z vnemo lotil dela. Dva dneva sta šla, da je odkoval zakovice. Vrata je razstavil na sestavne dele. Zaviti okraski iz litega železa so ležali v otroškem vozičku; železni drogovi in kopja so bili zloženi pod stružnico. Še nekaj dni bi bilo potreba za ogled okvar. Potem pa se je v mestu dogodila velika neprijetnost: v Drvarski ulici je počila velika vodovodna cev in V. M. je preostali del tedna prebil na kraju nesreče. Pikro se je posmihal, se drl na delavce in kar naprej pogledoval v jama.

Ko ga je organizacijska mrzlica nekoliko minila, se je spet lotil vrat, a bilo je že prepozno: otroci so se na dvorišču že igrali z zavoji in kopji vrat hiše št. 5. Ko so ugledali raztogotenega ključavničarja, so otroci v strahu pometali igrače proč in zbežali.

BRANKO ČOPIC:

Oslovska leta

— Menda se Baja ja ni pomenišil? — je vzkliknil Hamid Rus.

— Kdaj si pa že videl svetnika s kvitrom v žepu? — se poroga Branko Mandić.

— Pomenišil, kje neki! To je še dosti bolj čudno, — je začel Krsto. Komaj sem verjel svojim lastnim očem, ušesom in nosu. Le poslušajte!

— Stisnili smo se v gručo, ušesa so se nam postavila pokoncu.

— Tovariši, Baja je zaljubljen.

Zdrznili smo se, ko da nam je za hrbtom zgrmel top in presenečeni zabodli oči v Krsto. Hamid Rus je celo zardel ko kakšno dekletce. De-De-Ha je začuden izdaviel:

— Lažeš! Od kod bi to znal? To počenjajo samo v višjih razredih!

— Pa se je. Celu uro sem tičal v tistih visokih koprivah za ograjo Kuticevega vrta in sem vse slišal, — se pridruša Krsto, — kar poglejte moje noge, kako so opikane.

— Pa kako je zaljubljen? V koga? — vpraša De-De-Ha in se primakne bliže.

— V Zoro Kutici, našo sosedo, tisto iz drugega razreda, — pojasni deček.

Pri srcu me je nekaj zbudilo, ko da stojim pred tablo in me sprašujejo lekcijo, ki je ne znam. Zdi pa se mi, da so se zdrznili tudi drugi, kajti za živahno, lepo Zoro smo vsi na skrivaj pogledovali. Glej ga, Baja, zaljubljen se je, nam pa še na misel ni prišlo, da bi se kaj takega spomnili. Res, pravi osli smo!

— Pa kaj, kako je s to rečjo? Kako veš, da je zaljubljen? — sili vanj De-De-Ha.

— Tako no, to takoj vidiš, — nadaljuje Krsto. Stoji Zora v svojem vrtu ob ograji, grize sladkorček, krc, krc! kot miš, Baja pa stoji na drugi strani, se poti, zardeva in z obema rokama stiska količek ograje, ko da bi iz njega ožemal vodo.

— Brate sladki, pa zakaj počne to neumnost? — se utrga Hamidu.

— Kaj jaz vem, morda mora biti tako, kadar si v koga zaljubljen, uj! Kot De-De-Ha, kadar ne zna verouka.

Dule je izbulil oči in se naježil.

— Mene kar pri miru pusti in povej, kaj je žlobudral Baja.

— No, ja nekaj takega: rad gledam na vaš vrt, kadar si ti tam, kadar pa te ni, ne gledam tja, pač pa...

— Pač pa Dedičeve slive in orehe! — pripomni De-De-Ha.

— Potem ga je Zora vprašala, če hoče sladkorček, on pa je rekel, da ne more...

— Uh, kako laže! — je planil De-De-Ha. Polno malho bi jih pospravil, še preden treneš.

— Morda je kaj bolan, če niti sladkorčkov ne more, — se pošavi zanj Hamid Rus.

— Ah, kaj še, bral sem, da tisti, ki je zaljubljen, res ne more jesti, — razlaga Krsto.

— Oh, to bi bilo nekaj zame, — vzdihne De-De-Ha. — Saj me že tako kar naprej kaznujejo z odvzemanjem hrane.

— In tako, — je nadaljeval Krsto, — se je razgovoril, da vse noči misli na Zoro, da ne more spat...

— Smrči pa ko krokodil, to jaz vem, — se upre Dule Hajduk. — Uh, kako laže, razbojnik!

Krsto je snet pomodroval.

— Saj, saj, eee... v romanih zaljubljeni zmeraj pripovedujejo kaj velikega, da dekle vidi, kako jo ima rad in kako...

— In kako se je vse to končalo? — vpraša Ranko Mandić.

— Baja je dejal, da bo noč in dan gledal na njen vrt in da ji bo pisal listice, ona pa se je samo soakovala in mežikala. Ko sta se razšla, je šel mimo mene gledal je vame, pa me ni videl. Pravi čudež.

— Čisto ponorel je! — zamrmra Dule s kislim obrazom. — Črno knjigo in naš dogovor je že zdavnaj pozabil.

— Kaj bomo na zdaj bratje sladki? — se zaskrblieno oglasi Hamid Rus.

— Nekaj moramo ukreniti, — reče Branko Mandić resno. — Z bratom bova malo razmislila, kako bi ga razmajala in spravila k pameti.

— Samo pohitita, ker imam že do grla dovolj črne knjige in mislim samo nanjo kot Baja na Zoro, — je od srca potožil De-De-Ha.

— Nič se ne boj, Kadar se midva, brata Mandića, česa lotiva, vselej kdo kratko potegne: ali najin sovražnik ali midva.

Filatelisti za 20-letnico Kočevskega zbornice

Marijivo kočevsko filatelistično društvo se bo tudi vključilo v skupni program proslav 20-letnice Kočevskega zbornice. Zadaljo si je več nalog, ki jih je začelo tudi že uresničevati.

Te dni je izšla v založbi društva »Kuvrta prvega dne«, ki ne bo služila samo temu namenu, temveč tudi splošni propagandi za proslavo 20-letnice. Osnutek, ki je bil izbran po natečaju, je naredil znani akademski slikar in kipar domačin prof. Stane Jarem, kuvrte pa je natisnila tiskarna »Kočevski tisk«. Kuvrte so lične in okusno izdelane, sicer bo pa o tem dala strokovno mnenje komisija natečaja v posebnem poročilu.

Na kuvrta je posrečeno prikazano zasedanje takratne seje zbornice, stilizirano po originalni sliki in sicer v večbarvnem tisku. Kuvrte so že v prodaji; rabili jih bodo razni uradi, društva, gospodarska podjetja, privratniki itd. Na razpolago bodo pri blagajniku društva tov. Hadjiču Miru na pošti Kočevje po 25 dinarjev.

Za proslavo bo organizirana v Kočevju tudi republiška razstava znamk vseh znanih slovenskih zbiralcev in stalnih razstavljalcev tudi na mednarodnih razstavah. Tako bomo imeli priložnost videti redke zbirke, ki jih je možno zaslediti samo na mednarodnih razstavah, za kar je pa treba veliko in drago potovati v inozemstvo. Tako nam bo pripravilo društvo redke užitek in priložnost del tega videti doma. Razstava bo imela tri oddelke, v katerih bo prikazana borba našega naroda in povojni razvoj, splošne klasične zbirke in tematika. Razstavo bodo aranžirali znani strokovnjaki filatelistične zveze Slovenije.

Organiziran bo tudi pohod partizanskih kurirjev iz NOB, ki bodo nosili pošto iz Baze — 20 v Rogu po poteh nekdanjih kurirjev NOB. Tudi te kuvrte bodo točen posnetek originalnih kuvrt kurirske pošte, od katerih nekaj primerkov je v muzeju NOB Ljubljana. Vsa pošta bo žigosana s posebnim poštnim žigom, ki ga bodo uporabljali na Bazi-20 samo na dan proslave.

Za splošno uporabo v tednu proslav bo v uporabi tudi poseben poštni žig. Tako je pripravljeno ne le za domače filateliste, temveč tudi za filateliste širom naše domovine veliko presenečenje, za kar se zanimajo že sedaj tudi iz raznih krajev po Jugoslaviji.

Dan TNZ

Ob dnevu TNZ 13. maja je sprejel predsednik ObLO Ribnica Franc Ilc predstavnike Ljudske milice iz Ribnice. Z miličniki so se predstavniki občine in družbeno-političnih organizacij zadržali v krajšem razgovoru, nato pa jih obdarili s skromnimi spominskimi darili. Razgovor se je živahno nadaljeval popoldne v Lepovčah ob pečenem jancu.

Sestav občinske skupščine

Nova občinska skupščina v Ribnici bo imela 52 odbornikov, kandidatov pa je 97. Od tega je 13 kandidatov žensk, 12 pa dosedanjih odbornikov. Nova skupščina se bo precej pomladila: do 25 let starosti so 4 kandidati, od 26—35 jih je 52, od 36—45 je 31 kandidatov, do 50 let dva in nad 50 let osem kandidatov. Z osemletko in nižjo gimnazijo jih je 75, s srednjo šolo 17 in z visoko šolo pet. Kandidira 23 delavcev, 22 kmetov, šest obrtnikov, osem inženirjev in tehnikov, dva socialna in zdravstvena delavca, pet prosvetnih in kulturnih delavcev, 21 uslužbencev, en pravnik, trije upokojenci, ena gospodinja itd. Članov ZK je 29, udeležencev NOB pa 22.

OBNOVLJENA PRODAJALNA

Pred kratkim je Trgopromet lepo obnovil trgovino v Banja loki, tako da je sedaj užitek stopiti v prodajalno. Lepo od podjetja je tudi to, da enako skrbijo za lokale v mestu in na podeželju.

Tito o obrtništvu

»Čeprav sem o problemih obrtništvu že govoril na VII. kongresu Ljudske mladine, bi rad ponovno opozoril na velik pomen in vlogo obrtništvu nasploh, zlasti pa storitvenih obrtnih dejavnosti v pogojih hitrejšega gospodarske izgradnje naše dežele. To želim še posebej zaradi tega, ker industrijska proizvodnja v raznih dejavnostih še ne zagotavlja lastnih servisov za vzdrževanje posameznih proizvodov, čeprav v naši deželi z vsakim dnevom bolj raste število raznih aparatov in tako čedalje bolj naraščajo tudi potrebe občanov po raznih obrtnih storitvah.

Dejavnost obrtništvu, zlasti storitvenega, je pomemben faktor za standard ljudi. Zato so naši družbi potrebne skoraj vse vrste obrtnikov za opravljanje raznih storitev. Nezadostno zadovoljevanje teh potreb neugodno vpliva na standard občanov.

Razvoj storitvenih obrtnih dejavnosti je velikega pomena tudi za čim popolnejše zadovoljevanje potreb kmečkega prebivalstva, tako v gospodinjstvu kakor v kmetijski proizvodnji.

Obrtništvu lahko mnogo stori tudi za razvijanje proizvodnje spominkov ter za povečanje izbire raznih proizvodov, celo tistih, ki jih izdeluje industrija, s čimer bo prispevalo k obogatitvi trga z raznimi proizvodi.

Pozabljati tudi ne smemo, da predstavlja naše obrtništvu spričo strokovnosti obrtnikov pravo bogastvo. To velja zlasti za tisto obrtništvu, ki ima umetniško obeležje in ki se odlikuje s kvalitetno izdelavo. Zato bi bila velika škoda zavirati razvoj takšnih obrtnih in delo obrtnikov, ki izdelujejo na primer zlatarske in druge predmete z umetniškim obeležjem, ki prav nič ne zaostaja za podobnimi proizvodi na svetovnem trgu.

Podatki o razvoju našega obrtništvu pa kažejo, da zaostaja za razvojem drugih gospodarskih panog, za splošnim gibanjem standarda ter za naraščanjem potreb po obrtnih proizvodih in storitvah. Zlasti lani so mnogi obrtniki zaradi nepravilnega odnosa do obrtništvu opustili obrtne delavnice.

Nasproti obrtništvu smo zadnje čase uveljavili politiko dezinvestiranja, bili pa so tudi primeri levičarske zaletlosti in odklonov glede na delo samostojnih obrtnikov, kar je povzročilo, da odpovedujejo svoje obrate. Če obrtnik opusti svojo obrt in gre v tovarno, ima skupnost več škode kakor koristi, ker imamo v tovarnah mnogo delavcev, nimamo pa dovolj obrtnikov. Nam so potrebni takšni strokovnjaki, da delajo prav kot obrtniki.

Napačno je mnenje nekaterih, da bi bilo treba obrtništvu polagoma likvidirati. Obrtništvu ne moremo likvidirati, ker nismo našli drugih oblik za zadovoljevanje potreb po obrtnih proizvodih in storitvah. Ne smemo pozabljati, da družbe ni moč ustvariti kar čez noč. Tudi na tem področju moramo najti nove oblike dela na družbeni osnovi. Na primer servisi stanovaljskih skupnosti so se dostikrat spreminjali v proizvajalce, čeprav so nam bolj potrebne storitvene dejavnosti, razne servisne službe. Zato nam zlasti v pogojih nezadostno razvite obrti ni vseeno, ali se bodo obrtne dejavnosti ukvarjale samo s proizvodnjo, ne pa tudi s storitvami.

V naši politiki razvoja obrti in krepitve socialističnih družbenih odnosov na tem področju razvijamo in moramo čedalje bolj krepiti obrtništvu na družbenem sektorju. Ker pa je organiziranje obrtne storitvene dejavnosti na družbeni osnovi dolgotrajen proces, nam je potrebno tudi delo samostojnih obrtnikov. Slednji lahko prispevajo k popolnejšemu zadovoljevanju potreb občanov in gospodarstva z obrtniškiimi proizvodi in storitvami, ker so to ljudje, ki imajo bogate strokovne izkušnje in veliko delovno sposobnost.

Samostojnim obrtnikom je treba ustvariti pogoje, da jih bomo spodbujali k razvijanju njihovih poslov, k večjemu in boljšemu delu. Obrtnike, ki vlagajo v svoj posel delo in znanje, je treba na ustrezen način tudi nagraditi. Tudi tu ne moremo uporabiti nekakšne uravnilovke. Tistega, ki se je učil, ki je dosegel določeno stopnjo znanja in višje strokovne kvalifikacije, ne moremo izenačevati z nekvalificiranim delavcem ali s tistim, ki se šele začelja učiti. Mi v svojem sistemu gospodarjenja sploh odklanjamo uravnilovko kot metodo v nagrajevanju in si prizadevamo na ustrezen način spodbujati strokovnost in večji učinek v delu. To načelo, ki izvira iz načela nagrajevanja po delu in ki ga moramo uporabljati čedalje širše, mora prav tako veljati za obrtništvu. Obrtnikom je namreč treba zagotoviti takšne pogoje za delo, da bodo tudi oni nagrajeni po delu, da bodo od svojega dela spodobno živeli, boljše kakor doslej, in da bodo s svojim delom, znanjem in storitvami koristili družbi.

Da bi obrtniki lahko uspešno opravljali svoje delo, potrebujejo tudi nekatere stroje. Toda zdaj ne morejo kupovati takšnih strojev iz uvoza, ni pa jim dovoljeno niti kupovati stare stroje, ki jih v družbenem sektorju ne uporabljamo. Te razmere je treba urediti. Tudi s predpisi je treba omogočiti, da bodo dobili obrtniki potrebna proizvodna sredstva. Nikar se ne bojmo, da bo kak obrtnik obogatel, če ima stroj, ki mu olajuje delo in pripomore, da je njegovo delo učinkovitejše. V okviru uveljavljanja novega zakona si moramo prizadevati, da bomo tudi na tem področju uredili razmere, in če je treba kaj spremeniti v predpisih, moramo tudi to storiti.

iz razgovora predsednika republike s člani delegacije obrtnikov

Štafeta mladosti v Ribnici

— V ponedeljek, 13. maja zjutraj je mladina iz Dolenje vasi prevzela štafeto palico od kočevske mladine na Jasnici, ob 8. uri pa so jo ribniški mladinci prinesli na trg pred združenim domom, kjer jo je sprejela Meta Zeleznik, članica CK ZMJ. V kulturnem delu programa je sodeloval mladinski pevski zbor s šole in godba. Na zborovanju je govoril Vili Levstik, predsednik CDS Inles in kandidat ribniške

in cerkniške občine za poslanca v republiški organizacijsko-politični zbor. Po branju pozdravnih pism občanov Ribnice in pripadnikov garnizona JLA Maršalu Titu je štafeta krenila proti Sotražici, kjer so jo prebivalci tudi lepo sprejeli, nato pa so jo na meji prevzeli mladinci cerkniške komune. — Sprejema štafete v Ribnici se je udeležilo okrog 1.500 ljudi.

Foto Mohar

Legenda o finski deželi

Veliko število potpisnih zapiskov prikazuje Finsko kot svojevrstno severno pokrajino, ki ima mnogo geografskih in naravnih redkosti. Odkar je pred dnevi prišel prvič na uradni državni obisk v Jugoslavijo predsednik finske republike URHO KEKKONEN, je vsak droben podatek o tej severni deželi dobil popolnejšo veljavnost. Zakaj državni stiki med Finsko in Jugoslavijo so šele z obiskom predsednika KEKKONENA prišli v uradno državno kroniko. Iz potpisnih zapiskov smo črpali zanimiva poročila o belih severnih medvedih, ki nekje na severu Finske še imajo svoje skalnate brloge, poročila o severnih svetlih poletnih nočeh, ki so tako kratke, da se ljudje ne utegnejo v temi odpočiti in o dolgih temnih zimskih nočeh, ki se vlečejo v neskončnost. Razen tega smo ob pomembnejših zgodovinskih letnicah brali o Finski sestavke, ki so dokazovali, da novejša finska zgodovina ni enolična in lahka.

JEZERO PRI JEZERU

Tujci Finsko običajno gledajo bolj z romantičnimi očmi kot dežela sama zasluži. Veliko je k temu pripomogla stara finska LEGENDA, ki govori o nastanku Finske. Ko je bog ustvaril zemljo, je nosil neki angel skozi ozvezdje velikega voza posodo — napolnjeno z vodo. Ta voda bi morala biti porabljena za eno izmed velikih morij na Zemlji. Angel pa se je zagledal v zvezde, se spotaknil in razlil vodo na kamenita tla. Prostor, ki ga je z vodo poškropil, je bila Finska. Tako je nastala dežela s tisočeriimi jezeri. Finska ima po natančnem štetju blizu šestdeset tisoč jezer. Med njimi so velika in zelo mala jezera. Celotna površina jezer pa znaša komaj eno desetino površine, čeprav je močvirnatih predelov skoraj ena tretjina. Drugi, pravi nacionalni ponos za Finsko so gozdovi. Skoraj dve tretjini površine pokrivajo gozdovi. Finski časopisni papir je na svetu skoraj tako dobro poznan in ima skoraj takšen sloves kot švicarske ure, italijanski makaroni ali nemška nalivna peresa. Tudi pri nas finski strokovnjaki gradijo v Ivgradu veliko lesno tovarno, ki bo predelovala črnogorski in bosanski les. Finska lesna industrija — predsednik finske republike URHO KEKKONEN je sam rojen v pokrajini, ki je obdana z bogatimi gozdovi, žagami in tovarnami lesa — po svojih izdelkih in proizvodnih postopkih prednjači na svetu. Zato Fini radi povedo, da se njihovi ljudje ne morejo nikoli ločiti od lesa. Z lesom se srečajo v zibelki in od njega se ločijo v rakvi.

ŠTIRI DESETLETJA RAZVOJA

Finska je dežela, ki je zelo pozno dobila svojo samostojnost. Med evropskimi narodi je finski narod med zadnjimi pridobil državno neodvisnost. Julija meseca leta 1917 je bila sredi prve svetovne vojne razelena v Helsinkih Finska za neodvisno državo. To je omogočilo splošno revolucionarno vrenje, ki je zajelo tudi Finsko. Leta 1918 pride pod vplivom oktobrske revolucije do ko-

munističnega prevzema oblasti v Helsinkih in na južnem Finskem, vendar se to gibanje na Finskem ni utrdilo. Postopoma dobiva vedno večji vpliv v deželi kmečko gibanje in kmečka stranka, ki je tudi še danes na čelu in sestavni del vlade.

Po drugi svetovni vojni je Finska, po slabih izkušnjah v preteklosti, na novo določila svojo poli-

tično orientacijo do zunanjega sveta. Po odstopu generala MANNERHEIMA, ki je ostanke svoje politike zapustil v utrjeni Mannerheimovi črti ob sovjetsko-finski meji, je prišel na čelo Finske novi zmernejši in razsodnejši predsednik PAASIKIVI. Odnose s sosedi je začel utrjevati na povsem drugi osnovi. JUHO KUSTI PAASIKIVI ima velike zasluge za sklenitev premirja med Finsko in Sovjetsko zvezo. Tudi povojni razvoj Finske je usmeril popolnoma v drugačno smer. Bil je dovolj moder, da je dobil hkrati ameriške kredite iz MARSHALOVE pomoči in sklenil dolgoročne trgovinske sporazume s Sovjetsko zvezo, po katerih je Finska postala najmočnejši trgovinski partner Sovjetske zveze.

KEKKONENOV DELEŽ

Smer, ki jo je na Finskem začel PAASIKIVI, je spretno nadaljeval in izdelal KEKKONEN. Posledica je bila vrnitev oporišča Porkkale Finski, ki so ga po drugi svetovni vojni zadržali sovjeti. Navezanost na vojaške bloke je osnova fin-

skega stališča v mednarodnih odnosih. Dobri sosedski odnosi z najbližjimi sosedi so Finski omogočili, da je po svoji lastni presoji utrdila odnose tudi z bolj oddaljenimi deželami in veseljami. Nekateri strankarski nasprotniki očitajo KEKKONENU, da so takšno politiko narekemale potrebe, toda to dejstvo nikakor ne zmanjšuje dežela, ki ga moramo pripisati spretnemu finskemu predsedniku, ki je s svojo politično treznostjo dobil veliko podporo tudi med našimi ljudmi ob njegovem prvem obisku v Jugoslaviji.

TATOVJI V RIBNICI

Prejšnji teden so v Ribnici znamenovali tri vlomne tatvine; neznanca so ponoči vdrl v prodajalno alkoholnih pijač pri Radoniču in odnesli iz blagaine nekaj nad 16 tisoč din, iz bifeja v domu JLA so odnesli šest tisoč din, na Veterinarski postaji pa so si »sposodili« sto din. Preiskava je v teku.

Mladi šahisti

Pionirsko in mladinsko šahovsko prvenstvo vsako leto zajame veliko mladih šahistov in pridobiva nove in nove. Šah je igra, ki je priljubljena mladim in stari, ki utrjujejo voljo in vztrajnost, igra, ki zblizuje narode na mednarodnih srečanjih. To je igra, ki ne zahteva posebnih materialnih sredstev, da bi jo lahko gojili kjerkoli. Da je priljubljena tudi pri najmanjših, smo se lahko prepričali na letošnjem pionirskem in mladinskem šahovskem prvenstvu. Organizacijo teh tekmovanj že več let uspešno vodi ZPM.

V »Novicah« smo že čitali o izidu občinskega pionirskega in mladinskega šahovskega prvenstva, katerega sta organizirala odbor za telesno vzgojo in ZPM občine Kočevje.

Na conskem prvenstvu, ki je bilo 7. maja v Grosupljem, so našo občino zastopale naslednje ekipe: mlajši pionirji, starejši pionirji in starejše pionirke iz osnovne šole Kočevska Reka in mladinci iz osnovne šole Jožeta Šeška. Na tem prvenstvu so so-

delovale še ekipe občine Grosuplje in Ljubljana-Center.

Za okrajno prvenstvo se je od štirih ekip občine Kočevje uvrstila za nadaljnje tekmovanje le ekipa mlajših pionirjev iz Kočevske Reke. To bi z malo večjo borbenostjo lahko dosegle tudi ostale tri, predvsem mladinci šole Jožeta Šeška, ki so v tej konkurenci zasedli drugo mesto.

Okrajno pionirsko in mladinsko šahovsko prvenstvo je bilo 12. maja v Ljubljani. Tu so sodelovale prvoplasirane ekipe šestih sektorjev. Prvo in drugoplasirane ekipe so se plasirale za republiško prvenstvo, ki bo okrog 25. maja v Ljubljani.

Kljub temu, da na okrajnem prvenstvu ekipa mlajših pionirjev iz Kočevske Reke ni zasedla vidnejšega mesta, smo lahko ponosni, da so zastopali pionirje naše občine.

NIL

PROZORNE HRUŠKE

V Azerbejdžanu v Sovjetski zvezi uspevajo hruške, ki jim je ime Donsuzbaš. Nenavadno pri teh hruškah je, da je njihov plod povsem prozoren. Na tržišču so hruške zelo iskane zaradi izrednega okusa in močne arome. Plodovi so mehki. Nekateri hruške so težke tudi po kilogram.

Filmi, ki jih bomo gledali

NIKOLI V NEDELJO

Grški film »Nikoli v nedeljo« bo na sporedu v kinu Dobropolje 18. maja. Film je vse-skozi razgiban in vsebuje več pevskih in plesnih vložkov. Pesem iz filma »Nikoli v nedeljo«, Otroci Pireja je pri nas že dalj časa znana. Film pripoveduje o sinu ameriškega filozofa Homerju, ki pride v Grčijo, da bi tu spoznal spomennike davne grške preteklosti in Grke, kakršne opisujejo stari grški pisatelji. Namesto modrijanov in junakov, ki jih je poznal iz knjig, pa sreča Homer po ulicah Aten in Pireja za pesem in plese vnete ribiče, pristaniške delavce, prodajalce in godce, skratka otroke današnje Grčije. Od vseh ga najbolj prevzame svobodna prostitutka Ilyla, ki nikoli ne dela v nedeljo, ker gre takrat v gledališče gledat grške tragedije, ki pa se vselej končajo srečno na morju. Film je poln vedrega življenjskega optimizma in kaže Grčijo takšno kot je. Prostitutko je v filmu

odlično upodobila grška igralka Melina Mercouri. Za to vlogo je dobila nagrado na filmskem festivalu v Cannesu.

VELIKA ZEMLJA

V ameriškem barvnem filmu »Velika zemlja« je zgodba kaj preprosta. Pripoveduje o dveh farmarjih, ki se že dolgo prepirata zaradi koščka zemlje, po kateri teče rečica, ki pa je v sušnih mesecih za žejno živino obeh farmarjev življenjskega pomena. V to zgodbo poseže mlad možki, ki je prišel iz mesta, da bi se poročil s hčerko enega sprtih farmarjev. Na videz bojazljiv in mehkužen se pokaže pravega junaka, ki pa se mu ne posreči pomiriti sprta farmarja. Spor se konča šele, ko v spopadu padeta oba. Neko zahtevna zgodba vsebuje poleg lepih barvnih fotografij in dobrih igrancev (Gregory Peck, Jean Simons) tudi nekaj moreale. Film bo na sporedu 18. in 19. maja v kinu Velike Lašče.

Podjetje storitvenih obrti »Kovinar« Kočevje

razpisuje

po sklepu komisije za sprejem in odpust delavcev sledeča delovna mesta:

SKI ADIŠČNIKA
DVE DELOVNI MESTI VODOVODNIH INŠTALATERJEV OZ. INŠTALATERJEV CENTRALNE KURJAVE

Pogoji: Primerna strokovna izobrazba oziroma sposobnost samostojnega izvrševanja zahtevanih del stroke.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Nastop službe možen takoj.

Dvoje srečanj in 3 točke

Pomlajena ekipa rokmeta TVD Partizan Kočevje je do danes odigrala že dve tekmi za prvenstvo dolenske podzveze. V nedeljo, 28. aprila se je ekipa Partizana Kočevje pomerila s Partizanom iz Stične in dosegla neodločen rezultat 25 : 25. V nedeljo, 5. maja pa je na domačem igrišču premagala Partizan Sentvid s 23 : 15.

Tekma na domačem terenu je bila od časa do časa nezanimiva, predvsem v prvem delu igre. V drugem polčasu so domačini prevzeli pobudo in dosegli kar lepo razliko v golih. Ze takoj po odmoru je kazalo, da bodo domačini osvojili celi dve točki. Prednost jim ni bila do konca niti najmanj ogrožena. Prvi polčas je imel popolnoma drugačen videz. Prednost ene in druge ekipe se je menjavala in prvi del igre se je končal s tesno razliko v korist domačinov 7 : 6.

Največ golov sta dosegla Stane Šega in Mitja Švigelj. Posebno priznanje bi lahko požel tudi mladi vratar Vojko Švigelj, ki je branil v zelo zadovoljivem stilu. Tudi ostali igralci zaslužijo priznanje, saj je Sentvid ekipa, ki je do sedaj vedno zmagovala.

Iz obeh srečanj bi lahko izvlekli nekaj skupnih zaključkov. Predvsem je opaziti, da manjka še in še treningov, pa tudi več srečanj, saj je za pridobitev večje rutine

za igro potrebno tudi dosti igranja. Prepričani smo, da volje našim mladim igralcem ne manjka. Ni še vse zamujeno in upamo, da bo mlada ekipa vse pomanjkljivosti odpravila in v srečanjih dosegala še lepše rezultate.

Množica gledalcev, ki je bila priča nedeljskemu srečanju v Kočevju, nam je dokaz, da je ta igra v Kočevju priljubljena in si že pridobiva vedno več pristašev. Dovoljujemo si pa pripomniti, da je igra v rokometu kakor tudi vse druge discipline v športu borba dveh nasprotnikov, v kateri naj zmaga boljši, ne da bi pri tem kršil športno disciplino. Tudi gledalci so velik pripomoček za dosego zmage ali poraza. Ni izključeno, da se s pristranskim navijanjem tudi sodnika postavlja v neprimeren položaj, v katerem ne namerno odloča v eno ali drugo korist. Mislim, da v vsakem oziru škodimo le nastopajočim. Bodimo torej nepristranski, dajmo pa pobude našim ljubljencem le v mejah dovoljenih športnih norm.

T. D.

Z OKRAJNEGA ŽENSKEGA KEGLJAŠKEGA PRVENSTVA

Najboljša Erjavčeva

Preteklo soboto in nedeljo je bilo v Kočevju žensko kegljaško tekmovanje za prvenstvo posameznic za območje bivšega okraja Ljubljana. Udeležile so se ga članice kegljaških klubov (društev) Gradis, Slovan, Ljubljana in Kočevje. Skupno je nastopilo 23 tekmovalk, ki so metale po 200 lučaje — 100 na polno in 100 na čiščenje.

Rezultati: 1. Erjavčeva (Gradis) 762 kegljev, 2. Tome (Gradis) 761 kegljev, 3. Janša (Ljubljana) 741 kegljev, 4. Sonenvald (Gradis) 736 kegljev, 5. Knez (Ljubljana) 731 kegljev, 6. Potočnik (Kočevje) 720 kegljev, 7. Klemenčič (Gradis) 711 kegljev, 8. Andoljšek (Kočevje) 681 kegljev, 9. Remec (Gradis) 678 kegljev, 10. Bovlin (Ljubljana) 675 kegljev, 11. Serčer (Kočevje) 670 kegljev, 12. Strekelj (Slovan) 662 kegljev, 13. Rus (Gradis) 660 kegljev, 14. Bergant (Gradis) 658 kegljev, 15. Satler (Ljubljana) 655 kegljev, 16. Luznar (Ljubljana) 650 kegljev itd.

Naštetih 16. tekmovalk se je plasiralo hkrati na republiško prvenstvo, ki bo 18. in 19. maja v Kočevju. Ostale tri kočevske tekmovalke so zasedle naslednja mesta: 17. Benčina, 19. Ocepek in 20. Kolar.

ZA SMIEH

KMETOV ODGOVOR

V dnevih velike suše je turist vprašal kmeta, če je imel letos dosti dežja.

»Prav malo sem ga imel, skoraj nič. Moj sosod ga je imel več.«

»Tega ne razumem, saj je sosodovo posestvo zraven vašega,« je pripomnil turist.

»To drži,« je odvrnil kmet, »toda njegovo posestvo je mnogo večje od mojega.«

NI PONOČNJAK

Star ogljar pride s hribov v mestno trgovino in zagleda med drugo robo na pultu tudi pižamo:

— Kaj pa je to za ena reč?

— Pižama.

— In čemu služi?

— To nosimo po navadi ponoči; naj vam dam eno?

— Ne, ne; ponoči grem jaz po navadi spat!

TO JE TISTO

— Ali veš, da ima Janez polomljena rebra in da leži v bolnišnici?

— Ni mogoče! Še včeraj sem ga srečal z mladim dekletom!

— Saj to je tisto. Srečala ga je namreč tudi — njegova žena!

Preteklo soboto je Ribiška družina Kočevje izvedla izbirno tekmovanje v lovu rib s plovčkom. Od skupno 45 članov je tekmovalo 29 ribičev, ostali pa so bili sodniki ali upravičeno odsotni, le 4 člani se iz neznanih vzrokov tekmovanja niso udeležili. V eni uri so tekmovalci ujeli 173 rdečeperk, ki so tehtale 7,22 kg. Najboljši prijem je imelo naslednjih 10 ribičev, ki so se hkrati plasirali tudi v ekipo za tekmovanje z ribiško družino Ribnica prihodnji mesec: Stane Potočnik, Jože Salvaš, Avgust Majerič, Herman Struna, Valentin Žurga, Vinko Muhič, Peter Poznič, Milan Turk, Jože Primc in Anton Conta. — Pred tekmovanjem je bil tudi pregled ribiškega pribora vseh članov družine, na katerem je bilo ugotovljeno, da imajo ribiči v glavnem soliden pribor za ribolov. (Na sliki ribiči pred tekmovanjem.)

Stolpič avgusta vseljiv

Predvidevajo, da bo stolpič v Ribnici vseljiv najkasneje do konca avgusta (po pogodbi do 1. avgusta). V njem bo 20 stanovanj (štiri enosobna, 12 dvosobnih in štiri trisobna). Deset stanovanj bo odkupil Inles, enega Gradbenik, ostalih devet pa bo potreboval ObLO za svoje uslužbenice ter za prosvetni in zdravstveni kader. Projekt, komunalni prispevek, cesta do stolpiča in ostalo bo stalo okrog 72 milijonov din, stanarina pa bo po dosedanjih izračunih znašala od 5344 do 8052 din na mesec. Z dograditvijo stolpiča (poleg njega gradi Gradbenik še enega za Inles, ki naj bi bil gotov prihodnje leto) stanovanjski problem v Ribnici še ne bo rešen, saj imajo na občini nad 300 prošenj za stanovanja.

Gostinsko podjetje Hotel Pugled obnavlja svoj obrat restavracijo »Rog«. »reuredili in obnovili bodo fasado zgradbe, dimnike, žlebove, napravili nov pod v točilnici, zamenjali stensko oblogo v gostišču, uredili novo ventilacijo in montirali nov hladilnik. Tudi vhod v gostišče bo zdaj drugod, namreč s strani obrnjene proti tržnici, ker je bil dosedanji preblizu ceste. Pred novim vhodom bo tudi vrt. Tako preurejeno gostišče bo povsem odgovar-

jalo predpisom o higienskem minimumu. Odprto bo predvidoma spet v drugi polovici junija, preureditev pa bo veljala po oceni 5,2 milijona dinarjev. Gostinci so pri Ko-

lodvorski restavraciji odstranili ograje in drvarnice oziroma barake, ki so kvarile okolico tega gostišča. Vse to so opravili s prostovoljnimi delom, ki so ga organiziral trikrat.

Luznarjeva (Ljubljana) bo tekmovala tudi na republiškem prvenstvu, ki bo to soboto in nedeljo v Kočevju. Na njem bo sodelovalo okoli 50 kegljačic iz vse Slovenije

lep uspeh. Od šestih so se 3 plasirale celo na republiško prvenstvo, na katerem bo predvidoma nastopilo okoli 50 najboljših slovenskih kegljačic.

Po tekmovanju so kegljačice izjavile, da je naše kegljišče dobro in zelo lepo urejeno, vendar malo naporno ter da bi dosegle še boljše rezultate, če bi prej na njem trenirale. Pohvalile so tudi gostoljubnost in urejenost v hotelu ter organizacijo tekmovanja in sojenje.

ta teden za vas

KOČEVJE

POROČILI SO SE

Zagar Stanko, delavec iz Osilnice, star 24 let in Kovač Božica, gosp. pomočnica iz Sela 5 pri Osilnici, stara 19 let;

Mavrin Zvonko, delavec iz Kočevja, Rožna ulica 28, star 24 let in Nose Olga, trg. pomočnica iz Zeljn 12, stara 22 let.

V Ljubljani so se poročili:

Ing. Južnič Matija iz Ljubljane, Rožna dolina, c. VII 47, star 30 let in ing. Pugalj Magdalena iz Kočevja, Kolodvorska 2, stara 26 let; Dežman Ivan iz Kočevja, Trg svobode 17, star 22 let in Vovk Julijana iz Kočevja, Kolodvorska 11, stara 21 let.

V Mariboru sta se poročila:

Djokič Maksimilijan iz Maribora, star 32 let in Veit Ana iz Mahovnika 26, stara 26 let.

RODILE SO

Pesko Marija, trg. pomočnica iz Cvišlerjev 5 — dečka,

V Ljubljani so rodile:

Kužnik Anica iz Kočevja, Trata 26 — dečka;

Ambrožič Matilda iz Kočevja, Trg svobode 21 — dečka;

Glavan Majda iz Klinje vasi 13 — dečka;

Jurjevčič Marija iz Kočevja, Trata — dečka;

Vilicer Anica iz Kočevja, Črnomeljaska c. 4 — deklico;

Trpin Stanislava iz Slovenske vasi 5 — dečka;

Vidmar Marija iz Lipe 9 — dečka;

Faflek Jožefa iz Koprivnika 19 — dečka;

Nahtigal Bogomira iz Mahovnika 27 — deklico;

Mazzoni Edeltraud iz Kočevja, Rudnik 3 — dečka;

V Novem mestu so rodile:

Prezelj Vanda iz Kočevja, Ljubljanska cesta 29 — deklico;

Vertič Marija iz Kočevja, Rudnik 26 — deklico;

Cerimovič Alojzija iz Gorenjega 10 — dečka;

Polovič Magda iz Kočevja, Šeškova ul. 20 — dečka.

Umrla sta Gorenc Anton, delavec iz Kočevja, Ljubljanska 53, star 54 let in Osterman Katarina iz Kočevja, Trata 5, stara 79 let.

PREDGRAD

RODILI STA

MAVRIN Pavlina, gospodinja iz Kočevja, Reška c. 2 — deklico.

GEGORIČ Ana, gospodinja iz Pregrada 30 — dečka.

DOLENJA VAS

RODILA JE

Kos Marija, gospodinja iz Dolenje vasi 38 — dečka. V ljubljanski porodnišnici je rodila Arko Marija, gospodinja iz Dolenje vasi 35 — dečka.

UMRLA JE

Dejak Ivana, preživitkarica iz Dolenje vasi 61 (stara 85 let).

LOŠKI POTOK

Rodila je Car Pavla, natakcarica iz Retij 37 — deklico.

Poročili so se: Levstek Janez,

delavec iz Travnika, star 38 let in Lavrič Angela, delavka iz Srednje vasi, stara 35 let;

Godejša Jakob, delavec iz Žirovnice, star 26 let in Rojec Marija, delavka iz Retij, stara 19 let.

ČESTITKA

Ivanu Lundru, ki služi vojaški rok v Doboju, želimo za 21. rojstni dan prijetno praznovanje. — Starši.

PRODAM

Poceni prodam motorno kolo »Zündap« — 200 ccm in ogrodje vzdalnega štedilnika. Naslov na upravi Novic.

PRODAM

Po ugodni ceni prodam še dobro ohranjen motor znamke DKW 200 ccm z novimi deli. Lahko plačate tudi s čekom. Naslov na upravi Novic.

PRODAM

Ugodno prodam gradbeni material in deske. Naslov na upravi Novic.

OBVESTILO

Obveščamo izžrebance našega nagradnega natečaja, naj dvignejo dobitke najkasneje do 15. junija, sicer bodo dobili zapadli. Uredništvo in uprava Novic.

OBVESTILO

Kegljaški klub Kočevje vabi vse zainteresirane, zlasti pa mladi, naj se priglase kot redni postavljači kegljev na kegljišču v Kočevju. S tem si vsak lako zagotovi priložnostni zaslužek v popoldanskem ali večernem času. Nagrada znaša 100 din na uro. Vse informacije daje upravnik kegljišča.

MALI OGLASI

Cena vsem malim oglasom je: do 10 besed 300 din, vsaka nadaljnja beseda je 30 din. Za preklic beseda 50 din. Za naslov na upravo »NOVICE« ali pod šifro se doplača 100 din. Male oglase je treba plačati pred objavo (ob naročilu). Oglase, ki jih sprejemamo po pošti, bomo objavljali le, če nam bo naročnik hkrati nakazal tudi denar za objavo oglasa. Za podjetja in ustanove to ne velja.

Uprava Novic

VARSTVO OTROKA

Sprejem otroka v varstvo. Informacije v trafikli pri cerkvi v Kočevju.

OBVESTILO

Avto-moto društvo Kočevje obvešča lastnike osebnih avtomobilov in motornih koles, ki so se udeležili sprejema štafete na Brodu na Kolpi, naj do 30. maja 1963 dvignejo v pisarni AMD Kočevje bone za gorivo. AMD Kočevje

ZAHVALA

vsem, ki so spremili na zadnji poti našega dobrega očeta

ANTONA KORELCA

iz Kočevja. Posebna zahvala za pomoč podjetju Zidar, šoli Mirka Bračiča, sorodnikom, znancom in prijateljem.

Zalujoči žena, otroci in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Vsem, ki ste našega nenadomestljivega ljubelega moža, očeta, starega očeta

ALOJZIJA LOVŠINA

spremili na zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje, nam ustno izrazili sožalje, naša iskrena zahvala, Posebna zahvala sorodnikom, sosedom in vaščanom, ki so nam takoj ob tej bridki uri priskočili na pomoč, dr. Rozalji Benčina za takojšnjo zdravniško pomoč, KZ Ribnica ter gostinskemu podjetju Ribnica za darovana venca, prostovoljnemu gasilskemu društvu Dolenji lazi za izkazano poslednjo čast, duhovščini ter vsem, ki so ga v tako lepem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Za vse izraze plemenitega sočutja vsem naša prisrčna zahvala. Zalujoči: žena Angela, sinova in hčere z družinami ter ostalo sorodstvo.

Breg pri Ribnici, 8. maja 1963.

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše drage mame in stare mame

KATARINE OSTERMAN

iz Kočevja, Trata 5, se iskreno zahvaljujemo zdravniškemu osebju, duhovščini ter vsem ostalim, ki so ji lajšali bolečine med njeno boleznijo ter jo spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči otroci z družinami in ostalo sorodstvo.

KINO

KOČEVJE: 17. do 19. maja ameriški barvni film »Tonka«, 20. in 21. maja angleški film »Bongo Ekspres«, 22. in 23. maja francoski film »Noč vohunov«, od 24. do 26. maja italijanski barvni film »Golijat in Goganti«.

RUDNIK: 18. in 19. maja francoski barvni film »Kosilo v travi«, 25. in 26. maja ruski barvni film »Tigri potujejo«.

RIBNICA: 18. in 19. maja mehiški barvni film »Pesem upornika«, 25. in 26. maja poljski film »Smrti zapisani«.

SODRAŽICA: 18. in 19. maja ameriški barvni film »Vozovi na zahod«, 25. in 26. maja italijanski film »Sli bomo v San Remo«.

VELIKE LASCE: 18. in 19. maja ameriški barvni film »Velika zemlja«, 25. in 26. maja italijanski film »Sedmi razred«.

LOŠKI POTOK: 19. maja francoski film »Grenka zmaga«, 26. maja italijanski film »Sladko življenje«.

DOBREPOLJE: 19. maja ameriški film »Golo mesto«, 22. maja japonski film »Kamikaze, piloti samomorilci«, 25. in 26. maja jugoslovanski barvni film »Miss Stone«.

PONIKVE: 23. maja japonski film »Kamikaze, piloti samomorilci«.

SPORED RTV LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.05, 6.00, 7.00, 8.00, 12.00, 13.00, 17.00, 19.30, 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.00 do 8.00.

SOBOTA: 18. MAJA: 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji — 9.25 Ciganske melodije — 10.15 Na obisku pri makedonskih skladateljih — 11.00 Pozor, nimaš prednosti! — 12.05 KN: dr. Albin Sedej: Pomen nove uredbe o zatiranju svinjske in perutninske kuge — 13.30 Zabavna paleta — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Dva orkestra, dva stila — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Gremo v kino — 18.45 Naši popotniki na tujem — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Po domače... — 21.00 Za konec tedna ples — 22.15

Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 19. MAJA: 8.00 Mladinska radijska igra: A. A. Milne-M. Stanovnik: Tiger v Pujevi družini — 9.05 Za nedeljsko razvedrilo — 10.00 Se pomnite, tovariši... Jože Peternelj: Iz ofenzive v svobodo — 11.50 Tisoč pisanih taktov za dober tek — 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, I. — 13.30 Za našo vas — 14.15 -od ur ofenzive pomenjsod Igen zdravlja, II. — 15.15 Zabavni orkester Norie Paramor — 16.00 Hუმoreska tega tedna: Mile Stankovič: Predavatelj prvega razreda — 17.15 Radijska igra: Leck Fischer: Večno breme — 18.30 Športno polodnevje — 20.00 Izberite svojo melodijo — 22.15 Skupni program JRT, studio Beograd.

OBVESTILO

V nedeljo, 19. maja ob 15. uri bo v Seškovem domu v Kočevju revija mladinskega petja. Nastopajo pevski zbori osnovnih šol Stara cerkev, Kočevska Reka, Fara, Jože Seško in Mirko Bračič Kočevje in gimnazija Kočevje.

Vstopnina 100 din. Prijatelji mladine in petja vladno vabljeni!